

**Σ' αυτό
το φύλλο**

Κατερίνα Μάτσα

**Επιχείρηση
κοινωνικού
καννιβαλισμού
από Λοβέρδο-
Χρυσοχοϊδη**

σελ. 5

Τσακίζει η ανεργία

σελ. 3

Οσβάλντο Κοτζιόλα

**Ο Τρότσκι, η άνοδος
του φασισμού
και ο ρόλος
του Στάλιν**

σελ. 10-11

Κάτια Γέρου

**Θέατρο στις φυλακές
Κορυδαλλού**

σελ. 14

Τζέρεμι Λέστερ

**Η διαρκής
επανάσταση
της ψυχής**

σελ. 15

**Κορυφώνεται
η κρίση
πολιτικής
εξουσίας**

σελ. 8

Μετά τις εκλογές της 6ης Μαΐου

Μαυρίστηκαν τα Μνημόνια και οι κυβερνήσεις τους!

Τώρα, όλη η εξουσία στους εργάτες!

Η οργή του λαού ξέσπασε τελικά στις κάλπες σκίζοντας σε χίλια κομμάτια τα Μνημόνια της ΕΕ και του ΔΝΤ και συντρίβοντας το ντόπιο αστικό πολιτικό κομματικό σύστημα που τα υπέγραψε. Τίποτα πια δεν μπορεί να είναι όπως πριν την 6η Μαΐου 2012.

Η καθεστωτική κρίση, η κρίση εξουσίας κορυφώνεται. Οι κυρίαρχες τάξεις σε Ευρώπη και Ελλάδα δεν μπορούν πια να κυβερνούν τον τόπο όπως το κάνανε από το 1974 ως τώρα. Τα δύο αστικά κόμματα εξουσίας, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ πέσανε στα Τάρταρα, μαζί κι ο κωλοτούμπας δορυφόρος τους Καρατζαφέρης. Το τσουνάμι εκτίναξε τον αριστερό ρεφορμιστικό ΣΥΡΙΖΑ στα ύψη, η μαζική στροφή ήταν γενικότερα προς τα αριστερά αλλαγή έφερε και στη επιφάνεια τα φίδια του ναζισμού, τα κηλιδία «χρυσά» αυγά τους που εκτρέφει η σήψη του καπιταλισμού, την απειλή της φασιστικής αντεπανάστασης.

Ένα μεγάλο μέρος του λαού πήρε πολύ σοβαρά, σαν εναλλακτική πρόταση εξουσίας, το κάλεσμα του ΣΥΡΙΖΑ για μια «κυβέρνηση της Αριστεράς». Παρόλη τη θολούρα και τους κινδύνους που ενυπάρχουν στο σύνθημα αυτό, είναι φανερό ότι το ζήτημα της πά-

λης για εξουσία έχει τεθεί σ' αυτή την χώρα. Γι' αυτό κι ο δεξιός Βεληγκέκας Πολύδωρας μίλησε για μια «συνωμοσία αραβικής Άνοιξης στην Ελλάδα που άρχισε τον Δεκέμβριο του 2008 και κλιμακώνεται τώρα! Γι' αυτό υπήρξε μια υστερική εκστρατεία απαξίωσης ή και χοντροκομμένη προσπάθεια παγίδευσης του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ από τα κόμματα του Μνημονίου, τον ΣΕΒ και τα καπιταλιστικά ΜΜΕ της διαπλοκής.

Για τους δικούς της λόγους, με τον δικό της τρόπο και μέσα στην γραφειοκρατική της τύφλη, η σταθινική ηγεσία του Περισσού εξαυτλείται σε βρισίδι του ΣΥΡΙΖΑ (όταν δεν βρίζει τον ίδιο τον λαό για τις «αυταπάτες» και τα «λάθη» του) αντί να κάνει οποιαδήποτε σοβαρή προσπάθεια ανάληψης των αιτιών που οδήγησαν το ίδιο το ΚΚΕ σε εκλογικό βάθλο, σε πτώση στις κατεχόμενη εργατικές περιοχές και ουσιαστικά σε νέα πολιτική ήττα.

Ο ίδιος, όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ πώς αντιμετωπίζει την καυτή πατάτα της εξουσίας που ο λαός του έριξε στα χέρια; Ένα

πράγμα είναι να αποφεύγεις τις μπανανόφλουδες που σου πετάνε οι βρεγμένες κότες των πάσαι ποτέ «μεγάλων» κομμάτων του αστισμού Βενιζέλος και Σαμαράς και να αρνείσαι, σωστά, να γίνεις «αριστερός Καρατζαφέρης», όπως είπε ο Τσίπρας· είναι, όμως, εντελώς άηλο, την ίδια στιγμή να καλλιεργείς σύγχυση και αυταπάτες πάνω ακριβώς στο κεντρικό ζήτημα της εξουσίας και του Κράτους, να ταυτίζεις κυβέρνηση και κράτος, να αφαιρείς το ταξικό τους περιεχόμενο, και να προβάλλεις σαν πρότυπο για την «αριστερή κυβέρνηση» που ευαγγελίζεσαι το τραγικό παράδειγμα της κυβέρνησης Αθλιέντε στην

Χιλή και τα «Λαϊκά Μέτωπα» της δεκαετίας του 1930 και του 7ου Συνεδρίου της Κομιντέρν - που οδήγησαν σε ήττα την ισπανική Επανάσταση και στην Βάρκιζα το επαναστατικό κίνημα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ.

Δεν πρόκειται εδώ για αφηρημένες θεωρητικολογίες, παρελθοντολογίες, και κηρύγματα επαναστατικής καθαρότητας. Ας δούμε ένα χαρακτηριστικό βήμα που έγινε στη διάρκεια της διερευνητικής εντολής για σχηματισμό κυβέρνησης από τον ΣΥΡΙΖΑ. Μπορεί σε κάποιους να παίρνεται σαν φάρσα αλλα μπορεί να επαναληφθεί σαν τραγωδία.

Συνέχεια στη σελίδα 2

Μετά τις εκλογές της 6ης Μαΐου

Μαυρίστηκαν τα Μνημόνια και οι κυβερνήσεις τους!

Τώρα, όλη η εξουσία στους εργατές!

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Ο Τσίπρας, λοιπόν ζήτησε και συναντήθηκε όχι μόνο με τα κύρια αστικά κοινοβουλευτικά κόμματα αθλά και με την Κοινωνική Συμφωνία της Κατοέλη και του Καστανίδη καθώς και με αντιπροσωπεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ακοηουθώντας πιστά την πάγια τακτική του ΣΥΡΙΖΑ για «δίπλευρο άνοιγμα» προς τα δεξιά του και προς τα αριστερά του: από την μια, προς τα υποθείμματα και πρόσφυγες του πασοκικού στελεχιακού μηχανισμού, την σκιά του ΠΑΣΟΚ που δεν παύει να είναι και σκιά της αστικής τάξης, από την άλλη στην εξωκοινοβουλευτική αριστερά, ιδιαίτερα την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΚΑΙ ΣΥΡΙΖΑ

Με την τελευταία υπήρξε προσέγγιση τα δύο τελευταία χρόνια, ενώ με ορισμένες δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο ΣΥΡΙΖΑ συμπορεύτηκε στον Συντονισμό πρωτοβάθμιων σωματείων, στο «Αριστερό Βήμα Διαλόγου», τους «αριστερούς οικονομολόγους», την ζύμωση για μια Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου του Εξωτερικού χρέους (ένα από τα βασικά 5 σημεία της κυβερνητικής πρότασης Τσίπρα) κ.ά. Τώρα, καθώς ο

ΣΥΡΙΖΑ ηñησιάζει προς το ζενίθ, σε ορισμένους τουλάχιστον ηγετικούς κύκλους του υπάρχει εκδήληη η τάση να γίνει ένα νέο αριστερό ΠΑΣΟΚ, με τους άθλιους μικρότερους σχηματισμούς της Αριστεράς να παίρνουν την θέση των πάθαι ποτέ «λοιπών δημοκρατικών δυνάμεων»...

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μετά από ταθαντεύσεις, συναντήθηκε με τον ΣΥΡΙΖΑ στη διάρκεια των συναντήσεων Τσίπρα για την διερευνητική εντολή σχηματισμού (αστικής) κυβέρνησης. Στην ανακοίνωση που εξέδωσε, μετά την συνάντηση, εμπεριέχεται ένα πρόγραμμα με αντικαπιταλιστικούς στόχους κι αρκετή σύγχυση στο κεντρικό ζήτημα της κρατικής εξουσίας, με τα κλασικά συνθήματα της αστικής δημοκρατίας για «θαϊκή κυριαρχία» και «δημοκρατία από τον λαό για τον λαό» (Σημείο 5) που μπορούν θαυμάσια να γίνουν γέφυρα στο υπερταξικό «θαϊκό μέτωπο» που ονειρεύεται η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ. Προειδοποιεί ότι η συμμετοχή της Αριστεράς σε μια κυβέρνηση «κάτω από τον έλεγχο και μέσα στα όρια της τρέκλα, της ΕΕ, των κομμάτων του μαύρου μετώπου, των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων [με τα όρια του καπιταλισμού, τι γίνεται;! θα την οδηγήσει αργά ή γρήγορα σε ενσωμάτωση και ήττα». Στη

συνέχεια, περιορίζεται να καθεί τον λαό «να επιβάθηη κατακτήσεις επιδιώκοντας την δική του εξουσία Ιθαϊκή εξουσία; Όχι εργατική εξουσία;! και κυβέρνηση, με τα δικά του όργανα πάθης, ανοίγοντας τον δρόμο σε μια νέα επαναστατική προοπτική Ιστο επόμενο στάδιο;! Οι ανησυχίες και τα ερωτηματικά που μπορεί να γεννώνται από την συνάντηση ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΣΥΡΙΖΑ πυκνώνουν εάν λήβει κανείς υπόψη και την ακόμα μετριοπαθέστερη δήλωση του επικεφαλής της αντιπροσωπείας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Άγγελου Χάγιου, μετά την συνάντηση...

ΑΝΑΣΤΥΛΩΣΗ Ή ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ;

Οι διεθνείς και ντόπιες καπιταλιστικές ελίτ, πρώτα-πρώτα η ημπεριαλιστική ΕΕ και το ΔΝΤ βρίσκονται σε πανικό μετά την 6η Μαΐου. Το Μνημόνιο απορρίφθηκε πανηγυρικά χωρίς να χρειαστεί να γίνει το περιβόητο δημοψήφισμα για το οποίο ψέθησε ο θηβερός Γιωργάκης πριν τον ριζουν άρον-άρον από την πρωθυπουργία. Αν γίνουν πρόωρες εκλογές, είναι πιθανόν ο ΣΥΡΙΖΑ να έρθει πρώτο κόμμα και τα μαυρισμένα κόμματα αστικής εξουσίας να βου-

λήξουν ακόμα περισσότερο στο κατράμι. Οι αστοί χρειάζονται χρόνο για να αναστηλώσουν όπως-όπως το ποθιτικό τους σύστημα που κατέρρευσε. Πιθανόν να βρουν τον «αριστερό Καρατζαφέρη» τους στον έτοιμο από καιρό Φώτη Κουβέλη για να συγκοηλήσουν κάποια «οικουμενική κυβέρνηση» του Μνημονίου που θα έχει, όμως, έτσι κι αθλιώς την οικουμενική της απαξίωση από τον ίδιο τον λαό. Όσες διευκολύνσεις και να κάνει η ΕΕ σε ένα τέτοιο νεκροβίτο σχήμα θα σαρωθούν από την γοργά επιδεινούμενη κρίση σε όηη την ευρωζώνη και διεθνώς.

Η παρούσα ποθιτική κρίση, αδυνατώντας να καθύψει άμεσα το κενό κυβερνητικής εξουσίας, παροξύνει αφάνταστα την οικονομική κρίση. Στο κενό εξουσίας πρέπει να εισβάθηη το ίδιο το εργατικό κίνημα και οι αυτο-οργανωμένες θαϊκές μάζες με τα δικά τους όργανα πάθης και ένα ενιαίο Μέτωπο των αριστερών κοινωνικών και ποθιτικών δυνάμεων ενάντια στην κοινωνική καταστροφή, ενάντια στα φίδια της επικρωσμένης «αυγής» του φασισμού, για μια επαναστατική σοσιαλιστική διεξόδο από την κρίση και την εργατική εξουσία ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ.

Σάββας Μικαήλ, 10 Μαΐου 2012

Καταγγελία της ανοικτής συνέλευσης Μαγνησίας

ΑΣΚΗΣΗ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΔΙΩΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΜΠΛΟΚΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΔΙΟΔΙΩΝ

Δεν είναι η πρώτη φορά που η εταιρία ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ ΑΕ δια του γενικού της διευθυντή και κατ' εντολή των κοινοπραξιών που λυμαινόνται τους δημόσιους εθνικούς δρόμους επιχειρούν, αν και με σχετική καθυστέρηση, να αμαυρώσουν με αβάσιμες κατηγορίες μέλη του κινήματός μας (αλλά και χιλιάδες άλλους αγωνιστές) που αγωνίζονται ενάντια στη ληστρική πολιτική των χρεοκοπημένων κομμάτων, που εκχώρησαν τους δημίσιους δρόμους στις κατασκευαστικές εταιρείες και τις τράπεζες που ευθύνονται για τη σημερινή κοινωνική καταστροφή και χρεοκοπία. [...]

Οι ογκώμενες διαμαρτυρίες σε όλη την Ελλάδα ώθησαν την

ΑΙΓΑΙΟΝ ΑΕ από τις αρχές 2011 να "στοιχειοθετήσει" εγκλήματα μελών του κινήματός μας κατά των εργαζομένων στους σταθμούς διοδίων!

Παρά τις επίμονες προσπάθειες, σχεδόν δυο χρόνια, να διαπιστωθούν οι «παράνομες» πράξεις μας από την εισαγγελία Λάρισας και ιδιαίτερα η οποιαδήποτε άσκηση βίας, καμία μαρτυρία, αστυνομικού, επίσηπη διοδίων ή εργαζόμενου, νυν ή πρώην δεν στοιχειοθέτησε οποιασδήποτε μορφής αδίκημα εναντίον των εργαζομένων των σταθμών διοδίων. [...]

Γιατί στις δεκάδες διαμαρτυρίες που έγιναν στα διόδια της Θεσσαλίας σχεδόν δυο χρόνια, παρουσία αστυνομικών δυνάμε-

ων, δημοσιογράφων της τηλεόρασης

και του τύπου, τις εκατοντάδες ανακοινώσεις μας στον ηλεκτρονικό και τοπικό τύπο, τις τηλεοπτικές συνεντεύξεις μας που σε ορισμένες η εκπρόσωπος τύπου της ΑΙΓΑΙΟΝ ΑΕ παρενέβη τηλεοπτικά, τις μαρτυρικές καταθέσεις αστυνομικών και εποπτών διοδίων, δεν καταγγέθθηκαν ποτέ τέτοια φαινόμενα; Απλούστατα: Ποτέ δεν υπήρξαν!

Όλες οι ψευδείς κατηγορίες θα καταπέσουν!

Οι πολιτικές και φρονηματικές διώξεις δεν θα περάσουν!

Άμεση παύση οποιασδήποτε δίωξης εναντίον μελών του κινήματός μας!

Καλούμε όλους τους συναγωνιστές/στριες να παραβρεθούν στα δι-

καστήρια της Λάρισας μόλις οριστεί και κοινοποιηθεί η δικάσιμος.

Ενιαίο ταξικό μέτωπο αγώνων ενάντια στους καταστροφείς της ζωής μας ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!
Αλληλεγγύη, οργάνωση, εξέγερση και ανατροπή όσων μας κάνει τη ζωή.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
http://denplirono-anatropi.blogspot.com/ (Συνέλευση κάθε Τετάρτη, 7.30μμ, ΧΩΡΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ, Ιωλκού 33, Βόλος)

ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

στην επαναστατική μαρξιστική εφημερίδα που παλεύει:

- ★ ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα
- ★ ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσισμό, το φασισμό, τον πόλεμο
- ★ για το σοσιαλισμό και την εξουσία των εργατικών συμβουλίων
- ★ για την οργάνωση του επαναστατικού διεθνιστικού κόμματος της εργατικής τάξης
- ★ για την επανίδρυση της Τέταρτης Διεθνούς

21,7% και σε απόλυτους αριθμούς στο 1.070.724 άτομα. Υπολογίζεται ότι κατά μέσο όρο η χρονιά που πέρασε 900 άτομα έμειναν χωρίς δουλιιά καθημερινά! Στη νεολαία η ανεργία έχει ξεπεράσει το 53%!

Σύμφωνα με στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛΣΤΑΤ), το ποσοστό ανεργίας ανήλθε σε 21,7% τον Φεβρουάριο 2012, έναντι 15,2% τον Φεβρουάριο 2011 και 21,3% τον Ιανουάριο 2012. Οι άνεργοι ανήλθαν σε 1.070.724 άτομα αυ- με τα υψηλότερα ποσοστά να καταγράφονται στην Ισπανία και την Ελλάδα, που ξεπερο- νούτ το 20%. Σε σχέση με τον Μάρτιο του 2011, οι άνεργοι στην Ε.Ε. αυξήθηκαν κατά 2,123 εκατομμύρια, στα 24,772 εκατομμύρια.

• Στην Ελλάδα η ανεργία κατέγραψε νέο ρεκόρ τον μήνα Φεβρουάριο, εκπινασόμενη στο

Τσακίζει η ανεργία

19.729 άτομα σε σχέση με τον Ιανουάριο 2012 (μείωση 0,5%).

Ο οικονομικά μη ενεργός πληθυσμός ανήλθε σε 3.358.785 άτομα. Οι οικονομικά μη ενεργοί (τα άτομα που δεν εργάζονται ούτε αναζητούν εργασία) αυξήθη- γαν κατά 25.930 άτομα σε σχέση με τον Φεβρουάριο πέρυσι (αύ- ξηση 0,8%) και κατά 7.824 άτομα σε σχέση με τον Ιανουάριο 2012 (αύξηση 0,2%). Τα στοιχεία δεί- χνουν ότι ο οικονομικά μη ενερ- γός πληθυσμός πλησιάζει τον αριθμό των απασχολούμενων.

Ηλικιακά, η ανεργία στους νέους 15- 24 ετών ανήλθε σε 53,8% (από 40,3% τον Φεβρουά- ριο 2011). Άνω του μέσου όρου είναι η ανεργία και στις ηλικίες 25- 34 ετών (29,1% από 20,4%).

Το σύνολο των απασχολουμέ- νων εκτιμάται ότι ανήλθε σε 3.872.243 άτομα και οι απασχο- λούμενοι μειώθηκαν κατά 336.589 άτομα σε σχέση με τον Φεβρουά- ριο 2011 (μείωση 8%) και κατά

επιδιωκόμενο για την επόμενη ημέρα από πλευράς της εγχώριας άρχουσας τάξης.

Έτσι πέραν του σεναρίου για κυβέρνηση συνεργασίας του «τριγώνου της αμαρτίας» ΝΔ - ΠΑΣΟΚ – Δημ.Αρ., έχει αρχίσει να ολοκλήρωση των διερευνητικών εντολών.

Το ενδιαφέρον είναι ότι η πρωτοφανής παράλυση που έχει προ- καλέσει η εκτόξευση του ΣΥΡΙΖΑ σε δεύτερο κόμμα, σε απόσταση αναπνοής από την πρώτη ΝΔ, έχει προκαλέσει σύγχυση ως προς το

■ Βόλος

Κόβουν το νερό σε φτωχούς και άνεργους

Καταγγέλλουμε στους πολί- τες του Βόλου, τις συνεχείς διακοπές νερού σε συμπο- λίτες μας, που πλήττονται από τη συνεχιζόμενη κρίση της φτώχειας και της ανεργίας. Μιας πολιτικής που δεν την επέλεξαν και δεν έχουν καμία ευθύνη για αυτή.

Η ΔΕΥΑΜΒ και συνακόλουθα ο πολιτικός της προϊστάμενος και Δήμαρχος του Βόλου Σκοτεινώ- της, πιστός στην πολιτική της εξαθλίωσης και της καταστροφής της ζωής μας, πολιτικής του κόμ- ματος που τον επέλεξε στην Δη-

ως "λύση" – θα επιχειρήσει να καταβεί στις εκλογές με σύνθη- μα-στόχο "την παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ", την "απο- τροπή της χρεοκοπίας και επι- στροφής στην "δραχμή", την "αναδιπραγμάτευση χωρίς απόρριψη του μνημονίου". Η μη αμφισβήτηση του μνημονίου θα δικαιολογείται με την ανάγκη συ- νέχισης της δανειοδότησης της χώρας από το ΕFSF.

Αμέσως μετά, στη Βουλή ο σχηματισμός αυτός - εφ’ όσον το σενάριο αυτό επιλεγεί

τηση για την πλειονότητα του πληθυσμού) η ανεργία διπλασιά- στηκε (4,3% από 2,2%).

Και βέβαια, η ανεργία παρα- μένει "γένους θηλυκού", καθώς στις γυναίκες ανήλθε σε 25,7% (από 18,8% τον Φεβρουάριο 2011). Στους άνδρες το ποσοστό είναι 18,6% από 12,5% έναν χρό- νο πριν.

Σε επίπεδο περιφερειών, τα "σαήπτρα" κατέχει η Μακεδονία- Θράκη με 23,3% από 16,9% τον Φεβρουάριο 2011. Όμως, στη 2η θέση περνά η Αττική - όπου δια- μένουν τα περίπου 2/3 του πληθυ- σμού της χώρας- με ποσοστό 23% από 14,7% έναν χρόνο πριν. Ακολουθούν, η Ήπειρος- Δυτική Μακεδονία (22,3% από 18,1%), η Θεσσαλία- Στερεά Ελλάδα (21,1% από 15,2%), η Κρήτη (20,1% από 12,8%), η Πελοπόν- νησος- Δυτική Ελλάδα- Ιόνιοι Νήσοι (19,8% από 13,6%) και το Αιγαίο (14,2% από 15,6%).

Η μαζική ανεργία εξέλισσε-

ται ως το μέγιστο κοινωνικό πρό- βλημα. Και είναι σαφές ότι δεν οφείλεται στο ότι «οι Ξένοι μας κλέβουν τις δουλειές», όπως υπο- στηρίζει ο ρατσιστικός και ξενό- φοβος λόγος που θέλει να κρύψει τις πραγματικές αιτίες και τους πραγματικούς υπεύθυνους. Η κρίση, η ανεργία, το κλείσιμο των μαγαζιών, είναι προϊόν της κρί- σης του παγκόσιμου καπιταλι- σμού. Δεν μπορεί να καταπολε- μηθεί με κενύσιανού τύπου ρε- φορμιστικές συνταγές. Ούτε, ρε- σικά είναι λύση τα ναζιστικού τύ- που στρατόπεδα-κρεμάτσια που θ’ αναγράφουν «Arbeit macht frei - η εργασία απελευθεώνει».

Η ανεργία, προϊόν της συστημ- κής κρίσης του καπιταλισμού μπορεί να καταπολεμηθεί με έξοδο από το χρεοκοπημένο και παρηγμασιμένο σύστημα, με ερ- γατική εξουσία και λήψη σοσια- λιστικών μέτρων αυτοδιαχείρη- σης και αυτοδιεύθυνσης της οι- κονομίας.

με τον σχηματισμό κυβέρνησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ – Δημ.Αρ.

Το παραπάνω σενάριο φαίνε- ται ότι διαθέτει την υποστήριξη και των Βρυξελλών με τις οποίες η επικοινωμία των ηγεσιών των τριών κομμάτων είναι πολύ πυ- κνή τα τελευταία 24ωρα.

Σε μεγάλο βαθμό η ευδόωσή του θα εξαρτηθεί από το πως θα προικοδοτηθεί από την πλευρά της τρέκλα, δηλαδή ποιες "υπο- χωρήσεις" θα γίνουν από πλευ- ράς μνημονίου ώστε να φανεί ότι υπήρξε "επιτυχία" στην αναδι-πραγμάτευση της οικονομικής πολιτικής...

Αν και αυτό το σενάριο απο- τύχει τότε η προσφυγή στις επα- ναληπτικές εκλογές είναι μάλλον αναπόφευκτη και πιθανώς μέχρι την Κυριακή να έχει ξεκαθαριστεί ο οριζοντας των εξελίξεων.

ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!
Αλληλεγγύη, οργάνωση, εξέγερση και ανατροπή όσων μας κό- βουν το νερό της ζωής.

ΑΙΛΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
(Συνέλευση κάθε Δευτέρα, 7.00μμ, ΕΡΓΑΤ. ΠΟΛΥΚΑΙΚΙΕΣ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ, κίριο 9Α, Ν. Ιωνία)

ΑΝΟΙΚΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
http://denplirono-anatropi.blogspot.com/ (Συνέλευση κάθε Τετάρτη, 7.30μμ, ΧΩΡΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ, Ιωλκού 33, Βόλος)

ΟΛΑ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΓΑΘΑ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΟ ΛΑΟ ΔΕΝ ΠΑΗΡΩΝΟΥΜΕ ΤΗ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΤΗΤΑ- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ
6 ΜΑΪΟΥ 2012

ΣΟΚ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΠΑΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΩΝ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΝΤΟΠΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Λίγες μέρες έχουν περάσει από τις εκλογές της 6ης Μάη και η άρχουσα τάξη είναι σε κατάσταση σοκ, με όλο το πολιτικό της σύστημα και τους φορείς του σε αποσυνθετική διαδικασία. Η αγωνιώδης αναζήτηση ενός συμβιβασμού που θα τους βγάλει από την κατάσταση ακυβερνησίας στην οποία έχουν περιέλθει δεν έχει οδηγήσει πουθενά. Η πολυδιάσπαση και οι αποσιωπήσεις, η παράλυση, οι διαταγμοί, έχουν πλέον γίνει η κύρια συμπεριφορά των ασιακών σχηματισμών, όλων αυτών των έρμαιων της χρεοκοπίας του συστήματος που φιλοδόχησαν να κυβερνήσουν.

ΠΑΝΩΛΕΘΡΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ - ΑΝΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Τα δύο κατ'εξοχήν ασιατικά κόμματα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ έχουν παραλύνει υπό την επίδραση της πανωλεθρίας τους. Η παραθεση των εκλογικών στοιχείων δεν είναι αρκετή για να εξηγήσουν το μέγεθος του προβλήματος, μπορούν να δώσουν όμως καθαρά την εικόνα της λαϊκής αντίδρασης που έφτασε να τινάξει στον αέρα τους παλαιά ποτέ ισχυρούς εκλογικούς-πελατειακούς μηχανισμούς αντεργατικών χρήσης και κατάχρησης της εξουσίας.

- Πάνω από 2.200.000 κόσμοι μαύρισαν το ΠΑΣΟΚ στέλνοντας στα πάλα ποτέ προβλεβημένα όσο και απεχθή στο λαό στελέχη, όπως τη Διαμαντοπούλου, το λογαριασμό για την αντιδραστική πολιτική τους και την πλήρη τους ταυτίση με την τρόικα και τα μνημόνια της.
- Πάνω από 1.100.000 κόσμοι μαύρισαν τη δεξιά του Σαμαρά, ενώ το αρροδεξιά φασοστοειδές ΛΑΟΣ με 200.000 λιγότερους ψήφους βρέθηκε εκτός βουλής.

Η ίδια δυναμική που καταβαράθρωσε τα ασιατικά κόμματα εκφράστηκε με έναν αντίστροφο τρόπο στην άνοδο της αριστεράς και κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ. Η πρωτοφανής στα χρονικά των τελευταίων δεκαετιών εκτίναξη ενός αριστερού σχηματισμού συνδέεται -όπως τονίζει η ανακοίνωση του ΕΕΚ- όχι

απλώς με μια ψήφο διαμαρτυρίας αλλά με την αναζήτηση μιας ενωλακτικής διεξόδου εξουσίας. Συνεπώς, παρά και ενάντια στον ρεφορμισμό του Τσίπρα και των στελεχών του, στη διακηρυγμένη θέση τους υπέρ της υπερμιαλιστικής Ε.Ε και της καπιταλιστικής εξουσίας στη χώρα, ακόμα και ενάντια στην προσπάθειά τους να αποφύγουν τις συνέπειες της ίδιας της κίνησης των μαζών, η ψήφισή τους έχει σηματοδοτήσει μια ανεξέλεγκτη από τους ίδιους αριστερή στροφή από εντυπία λαϊκά κυρίως στρώματα.

ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Το δικό τους επικίνδυνο μερίδιο από την επιτάχυνση της κοινωνικής πόλωσης πήραν και οι φασίστες της Χρυσής Αυγής, ένας εργαλειακός, παρακρατικός νεο-ναζιστικός σχηματισμός. Η είσοδος τους στο κοινοβούλιο δεν ήταν βέβαια εντελώς τυχαία: υποβοηθήκε από τα ασιατικά μέσα προπαγάνδας και κυρίως από την δίχρονη ανοιχτή κάλυψη που έχει προσφέρει το κράτος σε επιχειρήσεις τύπου Αγίου Παντελεήμονα, Ομόνοιας και άλλα πογκρόμ όπως αυτό που οργανώθηκε από τον Χρυσόχοιδο τις τελευταίες μέρες.

Ακόμα περισσότερο όμως ευθύνεται στην αριστερά που πέραν της πλήρους απροθυμίας της να κινητοποιήσει ενισχυτικά τα δυνάμεις της για να τσακίσει τα παρακρατικά μπουλούκια με τη συνολική της άτολη, διαστακτική και ουσιαστικά καθεστωτική στάση απέναντι στο ζήτημα της εξουσίας -είτε το Δεκέμβριο του 2008 αλλά ακόμα περισσότερο τώρα- αφήνει την μιχροαστική απογοήτευση έρμαιο στα σχέδια και τις ρητορείες της φασιστικής αντεπαναστάσης.

Το εργατικό κίνημα και η προλεταριακή νεολαία δεν πρέπει να χάσουν χρόνο. Ούτε να υποτιμήσουν τους φασίστες που έρχονται στην επιφάνεια σα σάπιος καρπός του παραμαρμένου ασιατικού συστήματος για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ως η αιχμή της ασιακής αντεπαναστάσης, ούτε να υπεστηρίξουν τις δυναμικές τους. Ο φασισμός μπορεί και πρέπει να συντριφεί. Η ώρα για ένα ενιαίο μέτωπο δράσης στους δρόμους έχει έρθει.

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Πίσω από την διάλυση του ασιατικού πολιτικού συστήματος εκφράζεται ένα γεγονός: η **ασιακή εξουσία είναι σε κρίση, καθώς ο ίδιος ο μηχανισμός διάσωσης των καπιταλιστών** με τίμημα την μετακίνηση του κόπτος στις πλάτες των εργαζόμενων και της νεολαίας, μπλοκάρει. Η ραγδαία επιδείνωση της κρίσης χρέους και της ύφεσης ιδιαίτερα στην Ευρώπη σε συνδυασμό με την ανάπτυξη της πολιτικής κρίσης στις χώρες του μητροπολιτικού καπιταλισμού δεν αφήνουν περιθώρια διάσωσης ενός χρεοκοπημένου καπιταλισμού όπως τον ελληνικού. Το ίδιο το δίλημμα «μέσα ή έξω από το ευρώ» είναι πλέον υπονοημένο καθώς είναι το ίδιο το ευρώ που αμφισβητείται.

Η σημερινή εκρηκτική και απρόβλεπτη πολιτική κατάσταση για να κατανοηθεί από την εργατική τάξη και την πρωτοπορία της πρέπει να ειδοωθεί ως μια στιγμή αναμμένη στη δυναμική της ανοιχτής επαναστατικής κατάστασης στην οποία ουδείς η χώρα. Η σχέση του εργατικού καπιταλισμού με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το κοινό νόμιμο που επέτρεψε στην άρχουσα τάξη να επιβιώσει, μοιάζει με ένα τευτωμένο οικότιο έτοιμο να σπάσει. Και στην πραγματικότητα είναι αναπόφευκτο το σπάσιμό του. Πρέπει να προετοιμαστούν για την κοινωνική επανάσταση που πλησιάζει και να μη σταματήσουν στο μαύρισμα των ασιακών κομμάτων αλλά να εντείνουν την ταξική πάλη για την ανατροπή του ίδιου του κρατικού μηχανισμού και την απαλλοτρίωση του κεφαλαίου. ΩΛΑΟΣ

Από αυτήν την άποψη είναι σημαντική η κάθοδος του **ΕΕΚ-Τροτσκιστές** στις εκλογές. Η **υπερψήφισή του από 6.095** ανθρωπίνων, αγωνιστές του εργατικού κινήματος και της προλεταριακής νεολαίας, δεν είναι βεβαίως κανένας τεράστιος αριθμός, είναι όμως μια τροχιοδεικτική βολή για την κοινωνική επανάσταση που κυφορείται.

E.A.

Η ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΝΑΤΡΟΠΩΝ

- Το **ΠΑΣΟΚ** έχασε 2,1 εκατομμύρια ψήφους σε σχέση με το 2009 (από το 43,9% έπεσε στο 13,18%).
- Η **Νέα Δημοκρατία** έχασε 1,1 εκατομμύρια ψήφους (από το 33,4% του 2009 έπεσε στο 18,85%).
- Αντίθετα, ο **ΣΥΡΙΖΑ** κέρδισε επιπλέον 746 χιλιάδες ψήφους (από το 4,6% ανέβηκε στο 16,78%)
- Οι **Ανεξάρτητοι Έλληνες** πήραν 670 χιλιάδες ψήφους (10,60%)
- Το **ΚΚΕ** κέρδισε επιπλέον μόλις 18 χιλιάδες ψήφους (από το 7,5% ανέβηκε στο 8,48% ή 440 χιλ.)
- Η **Χρυσή Αυγή** κέρδισε επιπλέον 421 χιλιάδες ψήφους (από το 0,29% ανέβηκε στο 6,97%)
- Η **Δημοκρατική Αριστερά** πήρε 386 χιλιάδες ψήφους (6,11%)
- Το **ΛΑΟΣ** έχασε 203 χιλιάδες ψήφους (από το 5,6% έπεσε στο 2,90%)
- Η **Δημοκρατική Συμμαχία** πήρε 161 χιλιάδες ψήφους (2,55%)
- Η **Δημοιοργία Ξανά** πήρε 135 χιλιάδες (2,15%)
- Η **Δράση-Φιλελεύθερη Συμμαχία** πήρε 114 χιλιάδες ψήφους (1,80%)
- Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** κέρδισε επιπλέον 51 χιλιάδες ψήφους (από το 0,36% ανέβηκε στο 1,19% ή 75.439)
- Η **Κοινωνική Συμφωνία** (Κατσέλη) πήρε 60 χιλιάδες ψήφους (0,96%)
- Το **ΟΧΙ-ΕΠΑΜ / Δημοκρατική Αναγέννηση** (η συμμαχία Καζάκη με τον... Παπαθεμελή) πήρε 58 χιλιάδες (0,92%)
- Το **"κίνημα - δεν πληρώνω"** πήρε 55 χιλιάδες (0,88%)
- Η **εκλογική συνεργασία ΚΚΕ (μ-λ) / Μ-Λ ΚΚΕ** κέρδισε επιπλέον 350 ψήφους (από το 0,23% ανέβηκε στο 0,25% ή 16.049 ψήφους)
- Το **ΕΕΚ-Τροτσκιστές** κέρδισε επιπλέον 1.558 ψήφους (από το 0,07% ανέβηκε στο 0,10% ή 6.095)
- Η **ΟΚΔΕ** πήρε 2.002 ψήφους (0,03%)

Πορεία ενάντια στις απολύσεις και την τρομοκρατία του Μπόμπολα

Δευτέρα 14 Μαΐου, 6 μ.μ., Μετρό «Δουκίσσης Πλακεντίας»

Μέσα σε λιγότερο από έναν χρόνο, ο Μπόμπολας έχει προχωρήσει σε εκατοντάδες απολύσεις στα ΜΜΕ που κατέχει. Έχει επιβάλει δυο φορές περικοπές μισθών εξαναγκάζοντας τους εργαζόμενους στην υπογραφή ατομικών συμβάσεων εργασίας, δείχνοντας πάντα την πόρτα εξόδου σε όσους αρνήθηκαν να το πράξουν. Για να το πετύχει αυτό, κινητοποιήσε όλα τα μέσα: την τρομοκρατία, την επιστράτευση των τραμπυλικών ρουφιάνων του μέσα στους χώρους δουλειάς και τους συνεχείς εκβιασμούς, απειλώντας ακόμα και με λουκέτα στα «μαγαζιά» του σε περίπτωση αντιδράσεων. Κι όλα αυτά, επικαλούμενος τη μείωση του κύκλου εργασιών του λόγω κρίσης. Όταν τα προηγούμενα χρόνια ο όμιλος Μπόμπολα συσάρευε αμύθητα κέρδη στα οποία οι εργαζόμενοι (εκτός μιας μικρής

κλίμας επιτελικών στελεχών) δεν είχαν καμιά συμμετοχή. Όταν, όσο συνεχίζει το μακελειό στους χώρους εργασίας, αναλαμβάνει νέα έργα στα Βαλκάνια, οδεύοντας προς υπογραφή συμβάσεων ύψους 226 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ επικαλούνται στη διεκδίκηση νέων projects στα Βαλκάνια, τη Ρωσία και τη Μέση Ανατολή, ιδίως στο Κατάρ. Όταν έχει διεισδύσει στη διαχείριση απορριμμάτων από την Ελλάδα μέχρι τη Ρωσία, περνώντας από την Κύπρο και τη Γερμανία. Όταν, τέλος, αποκομίζει κέρδη 261,2 εκατ. ευρώ από την πώληση του 7,7% της Eurorean Goldfields, ιδιοκτήτριας του 95% της ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ, δηλαδή των Μεταλλείων Κασσάνδρας Χαλκιδικής, για την εκμετάλλευση των οποίων ετοιμάζεται από τα ΜΑΤ νέο μακελειό των κατοίκων που εναντιώνονται στη λειτουργία τους.

«Επιχείρηση κοινωνικού καννιβαλισμού»

από Λοβέρδο — Χρυσοχοΐδη με διαπόμπωση των οροθετικών γυναικών

■ Κατερίνα Μάτσα*

Με κινήσεις εντυπωσιασμού των μαζών, την τελευταία εβδομάδα της προεκλογικής περιόδου, οργανώθηκε από Λοβέρδο - Χρυσοχοΐδη μια άγρια αστυνομική επιχείρηση σύλληψης εκδιδομένων οροθετικών γυναικών.

Με επιδρομές σε οίκο ανοχής και σε στέκια όπου οι γυναίκες αυτές, στην πλειοψηφία τους ταξικομανείς, έκαναν πιάσα για να εξασφαλίσουν τη δόση τους, συνέλαβαν συνολικά 23 και τις οδήγησαν στο κέντρο αλκολαπών. Εκεί, χωρίς καν να ζητήσουν τη συγκατάθεσή τους, όπως επιβάλλεται προκειμένου να ελεγχθεί η οροθετικότητα, τις υπέβαλαν, με τη βοήθεια του ΚΕΕΛΠΝΟ, σε ταχείες εξετάσεις ανίχνευσης του ιού του aids. Καταπατώντας κάθε αρχή δεοντολογίας τους ανακοίνωσαν εκεί μέσα το θετικό αποτέλεσμα και τις οδήγησαν όλες στην αστυνομική διεύθυνση (ΓΑΔΑ). Εκεί τις έβαλαν να υπογράψουν ότι γνώριζαν από πριν πως ήταν φορείς του aids. Καμμία απ' αυτές δεν γνώριζε τι υπέγραφε. Άλλωστε περνούσαν όλες το στερηνικό σύνδρομο και βρίσκονταν σε κακή κατάσταση. Στη συνέχεια οδηγήθηκαν στον Εισαγγελέα, όπου τους απαγγέθηκε η κατηγορία της «σκοπούμενης σωματικής βλάβης» προς τρίτους και κρήθηκαν προφυλακιστές. Οι πρώτες 16 οδηγήθηκαν στη φυλακή στις 7/5 και οι υπόλοιπες στη συνέχεια.

Από τη στιγμή της σύλληψής τους δόθηκαν από το ΚΕΕΛΠΝΟ (με πρόεδρο την Τζένη Κρεμαστινού), στη δημοσιότητα οι φωτογραφίες και όλα τα προσωπικά στοιχεία όλων των γυναικών, ντόπιων και 2-3 αλλοδαπών. Ο στιγματισμός, ο διαπόμπωση ανθρώπων και ο κοινωνικός καννιβαλισμός αναβίωσαν τρομακτικές σκηνές από την εποχή του Χίτλερ.

Οι αρχές επικαλέστηκαν τον κίνδυνο που αντιπροσωπεύουν οι φορείς του aids για τη δημόσια υγεία για να διασύρουν και να διαπομπώσουν όλες αυτές τις δυστυχιμένες υπάρξεις. Με εντολή Λοβέρδου δόθηκαν βορά στις ανθρωποφαγικές ορέξεις δηλαδή των Μεταλλείων Κασσάνδρας Χαλκιδικής, για την εκμετάλλευση των οποίων ετοιμάζεται από τα ΜΑΤ νέο μακελειό των κατοίκων που εναντιώνονται στη λειτουργία τους.

Όμως, ο υπουργός που καταστρέφει τα τελευταία υπολείμματα του δημόσιου συστήματος

ρίζαν στις φωτογραφίες τις γυναίκες με τις οποίες είχαν συνευρεθεί να προσέλθουν στο ΚΕΕΛΠΝΟ για να υποβληθούν σε ιατρικό έλεγχο.

Τροφοδοτώντας την μαζική υστερία ο Λοβέρδος δήλωνε ότι «η υγειονομική βόμβα έχει εκραγεί και έχει αναμειχθεί με τη δράσα ελληνική κοινωνία». Η αρχική εντολή του εισαγγελέα για την αστυνομική επιδρομή δόθηκε με βάση αυτό ακριβώς το σκεπτικό, ότι δηλαδή αυτές οι οροθετικές γυναίκες έθεσαν σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία, μολύνοντας χιλιάδες νέους και οικογενειάρχες.

Αυτή η επιχείρηση ήταν η συνέχεια των προηγούμενων «επιχειρήσεων - σκούπα» Λοβέρδου - Χρυσοχοΐδη στο κέντρο της Αθήνας, ενάντια σε μετανάστες και ταξικομανείς και την δημιουργία στραποπέδων κράτησης μεταναστών, ενχοχώντας όλα τα ρατσιστικά ανταντακλαστικά, τους φόβους και τις ανασφάλειες ενός πληθους, που δοκίμαζαν και τις οδήγησαν από την ανεργία, τη φτώχεια, τη ραγδαία επιδείνωση των όρων ζωής του.

Η μνημονιακή πολιτική, με ένθερμο κήρυκα τον Υπουργό Υγείας, ενάντια στην αμείριστη συνδρομή του Χρυσοχοΐδη, έχει τον βασικό πυλώνα της την κατεδάφιση του κράτους πρόνοιας, βάζοντας στη θέση του ένα κράτος άγριας καταστολής.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο η επιχείρηση κοινωνικού καννιβαλισμού των οροθετικών γυναικών βρίσκεται σε εξέλιξη. Πληροφορηθήκαμε ότι δύο απ' αυτές ήταν έγκυες και απέβαλαν στα κρατητήρια, η μία μάλιστα κυφορούσε διδυμα.

Οι αρχές επικαλούνται την ραγδαία αύξηση της διάδοσης του aids, ιδιαίτερα στον πληθυσμό των τοξικομανών, και την αναγκία προστασία του κοινωνικού συνόλου.

Όμως, οι γυναίκες που συνελήφθησαν, ήταν στην πλειοψηφία τους τοξικομανείς που εκδίδονταν σε συγκεκριμένες πιάτσες, σε συγκεκριμένους δρόμους, προκειμένου να εξασφαλίσουν τη δόση τους. Γιατί δεν καλούσαν όσους συχνάζαν σ' αυτές τις πιάτσες και στους συγκεκριμένους οίκους ανοχής να υπο-

βληθούν σε ιατρικούς ελέγχους;

Γιατί έπρεπε να διαπομπωθούν αυτές οι γυναίκες, όταν προτέρων κάθε προληπτικό δρόμο και των οίκων ανοχής; Ποιος θα έχει την ηθική ευθύνη για τυχόν λιντσόρισμα κάποιων απ' αυτές από «αγανακτισμένους» μολυσμένους από τον ίδιο πόλεμο;

Ποιος έχει την ηθική ευθύνη για τον στιγματισμό που βυθίζει στη τροπή και τη δυστυχία ολόκληρες οικογένειες.

Ποια προστασία του κοινωνικού συνόλου επικαλούνται όταν υπάρχουν γύρω στους 300 οίκους ανοχής που λειτουργούν χωρίς άδεια, παράνομα αλλά ελεύθερα στο λεκανοπέδιο, με την ανοχή (στην πραγματικότητα ήταν έγκυες και απέβαλαν στα κρατητήρια, η μία μάλιστα κυφορούσε διδυμα).

Για ποια προστασία της κοινωνίας γίνεται λόγος όταν παρατιβίζεται τόσο προκλητικά το ιατρικό απόρρητο και η δεοντολογία που διέπει την ανίχνευση του ιού (προϋποθέτει οποσδήποτε την έγγραφη συγκατάθεση του ατόμου που αφορά) και την ανακοίνωση του αποτελέσματος των εξετάσεων (από ειδικούς και εκπαιδευμένους σ' αυτό επάγγελματες μέσα σε ένα πλαίσιο που επιτρέπει την καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση των αντιδράσεων του ατόμου);

Για ποια προστασία του κοινωνικού συνόλου γίνεται λόγος όταν παρατιβίζεται τόσο προκλητικά το ιατρικό απόρρητο και η δεοντολογία που διέπει την ανίχνευση του ιού (προϋποθέτει οποσδήποτε την έγγραφη συγκατάθεση του ατόμου που αφορά) και την ανακοίνωση του αποτελέσματος των εξετάσεων (από ειδικούς και εκπαιδευμένους σ' αυτό επάγγελματες μέσα σε ένα πλαίσιο που επιτρέπει την καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση των αντιδράσεων του ατόμου);

Για ποια προστασία του κοινωνικού συνόλου γίνεται λόγος όταν παρατιβίζεται τόσο προκλητικά το ιατρικό απόρρητο και η δεοντολογία που διέπει την ανίχνευση του ιού (προϋποθέτει οποσδήποτε την έγγραφη συγκατάθεση του ατόμου που αφορά) και την ανακοίνωση του αποτελέσματος των εξετάσεων (από ειδικούς και εκπαιδευμένους σ' αυτό επάγγελματες μέσα σε ένα πλαίσιο που επιτρέπει την καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση των αντιδράσεων του ατόμου);

Για ποια προστασία του κοινωνικού συνόλου γίνεται λόγος όταν παρατιβίζεται τόσο προκλητικά το ιατρικό απόρρητο και η δεοντολογία που διέπει την ανίχνευση του ιού (προϋποθέτει οποσδήποτε την έγγραφη συγκατάθεση του ατόμου που αφορά) και την ανακοίνωση του αποτελέσματος των εξετάσεων (από ειδικούς και εκπαιδευμένους σ' αυτό επάγγελματες μέσα σε ένα πλαίσιο που επιτρέπει την καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση των αντιδράσεων του ατόμου);

ΤΟ ΕΕΚ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΙΚΗ ΔΙΑΠΟΜΠΕΥΣΗ

Το ΕΕΚ καταγγέλλει την ανθρωποφαγική, ρατσιστική διαπόμπωση και στιγματισμό εκδιδομένων οροθετικών γυναικών.

Παραβιάζοντας κάθε ιατρική δεοντολογία, το απόρρητο των στοιχείων των πασχόντων, παρατιβίζοντας την ίδια την ελληνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία, ο υπουργός Υγείας Λοβέρδος έδωσε στη δημοσιότητα ονόματα, φωτογραφίες και στοιχεία για τις οροθετικές, στον ίδιο HIV, γυναίκες. Αρχικά βέβαια, προσπάθησε να φορτώσει τα πάντα στις μετανάστες, εκμεταλλευόμενος το ολόκληρο το πασόκο, αλλά και κάθε αποκελισμένη ομάδα. Θυμίζουμε πως η έναρξη της προεκλογικής περιόδου σηματοδότησε από την επίθεση του ίδιου υπουργού Λοβέρδου με την επικουρία του Χρυσοχοΐδη κατά της μονάβικο ονόμα νεαρής κοπέλας. Τελικά, αποκαλύφθηκε ότι από τις 12 γυναίκες οι 10 ήταν ελληνίδες εξαρτημένες απο ουσίες και μόνο 2 αλλοδαπές. Για άλλη μια φορά αποκαλύφθηκε ότι οι γυναίκες αυτές είναι σκουπίδια, συνεχίζονται τώρα με πρόφαση την Δημόσια Υγεία. Χτυπάνε τους πιο αδύναμους, για να συνεχίσουν με

υγείας, συνεχίζει την αήθη ρατσιστική, φασιστική τύπου καμπαρνιέρα του, επικεντρώνοντας κατά τους εκδιδομένους γυναικούς. Τα θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης γίνονται αποδιοπομπαίοι τράγοι της αντιλαϊκής πολιτικής. Μετά τους μετανάστες στοχοποιούνται οι ευρωπαϊκά νομοθεσία, ο υπουργός Υγείας Λοβέρδος έδωσε στη δημοσιότητα ονόματα, φωτογραφίες και στοιχεία για τις οροθετικές, στον ίδιο HIV, γυναίκες. Αρχικά βέβαια, προσπάθησε να φορτώσει τα πάντα στις μετανάστες, εκμεταλλευόμενος το ολόκληρο το πασόκο, αλλά και κάθε αποκελισμένη ομάδα. Θυμίζουμε πως η έναρξη της προεκλογικής περιόδου σηματοδότησε από την επίθεση του ίδιου υπουργού Λοβέρδου με την επικουρία του Χρυσοχοΐδη κατά της μονάβικο ονόμα νεαρής κοπέλας. Τελικά, αποκαλύφθηκε ότι από τις 12 γυναίκες οι 10 ήταν ελληνίδες εξαρτημένες απο ουσίες και μόνο 2 αλλοδαπές. Για άλλη μια φορά αποκαλύφθηκε ότι οι γυναίκες αυτές είναι σκουπίδια, συνεχίζονται τώρα με πρόφαση την Δημόσια Υγεία. Χτυπάνε τους πιο αδύναμους, για να συνεχίσουν με

ολόκληρη την εργατική τάξη και τον εργαζόμενο λαό που αντιδρά στην καταστροφική πολιτική των μνημονίων που η κυβερνήσή τους μόνη της ή υπό τον Παπαδήμο προσυπέγραψε με το λόμπυ των διεθνών τοκογλόφων.

Με τη φασιστικού τύπου πολιτική τους, οι υπουργοί του διεφθαμένου, πάλαι ποτέ λαϊκιστικού ΠΑΣΟΚ προλαίανου το έδαφος για την φασιστικοποίηση της κοινωνικής ζωής.

• Να τους ανατρέψουμε Τώρα!
• Να ελευθερωθούν αμέσως οι 9 προφυλακισθείσες, με βαρύτατες κατηγορίες κακούργηματικής φύσης, γυναίκες, να παύσει κάθε δίωξη εναντίον τους και να τους παρασχεθεί δυνατότητα θεραπείας.

Αθήνα 4 Μαΐου 2012
ΕΕΚ - Τροτσκιστές
www.eek.gr

* Επιστημονικά Υπεύθυνη
Της Μονάδας Ανεξάρτητης
Τοξικομαζών 18 ΑΝΩ

■ Συρία

Το ΡΥΔ (Κόμμα Δημοκρατικής Ενότητας) για τα αιτήματα των Κούρδων

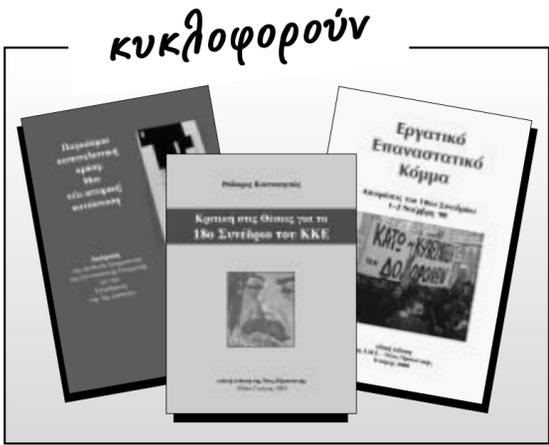
Υπάρχει ένας λαός που επί δεκάδες χρόνια αντιστέκεται στο τυραννικό καθεστώς. Ένας λαός σκόρπιος και ανοργάνωτος μέχρι σήμερα, ξαναβρίσκει την ταυτότητά του. Η ηθική εξέγερση στην Συρία προετοιμάστηκε και άρχισε από αυτούς που πίστευαν ότι θα αλλάξει το καθεστώς. Από την άλλη μεριά, υπάρχει ένα καθεστώς που δεν μπορεί να κωνέψει την εξέγερση του λαού. Ένα καθεστώς που με το στρατό του ελέγχει τα πάντα, που βασανίζει και δολοφονεί το λαό, που σε όλες τις θέσεις κλειδιά τοποθέτησε τους πιστούς τους. Το καθεστώς έχει μια δύναμη 150-160 χιλιάδων ατόμων ειδικευμένων για την διεξαγωγή ειδικών μορφών πολέμου. Όλες αυτές τις δυνάμεις τις χρησιμοποιεί ενάντια στο λαό για να έχει συνέχεια το τυραννικό καθεστώς. Οι αποχωρήσεις κάποιων στρατιωτικών από το στράτευμα δεν μας προβληματίζουν. Ένας υπολοχαγός, ένας λοχαγός ή ένας ταγματάρχης μπορεί να αποχωρήσει από το στράτευμα, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι ο στρατός διασπάστηκε.

Σήμερα υπάρχουν διεθνείς δυνάμεις που επιδιώκουν να επωφεληθούν από την ηθική εξέγερση στη Συρία. Επειδή τα σχέδιά τους δεν προχωρούν παρουσιάζουν μια μονόπλευρη εικόνα των όσων συμβαίνουν στη Συρία. Όλοι αυτοί έχουν ένα ενιαίο κέντρο. Επειδή όμως οι ειδήσεις που μεταδίδονται είναι μονοδιάστατες οι δικές μας ή παρόμοιες σκέψεις δεν φτάνουν προς τα έξω.

Όλα όσα λένε οι οργανώσεις και τα συνθήματά τους, είναι αιτήματα του λαού. Όμως αυτές οι οργανώσεις δεν είναι μια δύναμη τέτοια που να μπορεί να υπε-

ρασπίσει το λαό. Επειδή είναι σκόρπιες και αδύναμες δεν έχουν και την δύναμη να συνεχίσουν την αντίσταση. Τόσο οι Αδελφοί Μουσουήμανοι όσο και οι άλλες οργανώσεις, σαν οργανώσεις έχουν όνομα, είναι υπαρκτές, δεν είναι όμως μέσα στο λαό. Τα αίτια οφείλονται τόσο σε αυτούς όσο και στην καταπίεση του καθεστώτος του Άσαντ. Το καθεστώς εφαρμόζει κάθε μορφή βίας, δολοφονεί τους ανθρώπους, περιορίζει τις ελευθερίες, συνωμοτεί.

Υπάρχουν βέβαια και αντιπολιτεύσεις υποταγμένες στις διεθνείς δυνάμεις. Αυτές επεμβαίνουν και στις γνήσιες αντιπολιτευόμενες δυνάμεις. Εδώ φαίνεται καθαρά και ο ρόλος της Τουρκίας. Η Τουρκία για να ανταποκριθεί στο ρόλο που της ανέθεσαν χρησιμοποιεί τις αντιπολιτεύσεις, από μετριοπαθείς ισλαμιστές ή και να επέμβει στις αντιπολιτεύσεις. Η Τουρκία για να παίξει αυτό το ρόλο στη Συρία, έλαβε την υποστήριξη των διεθνών δυνάμεων και για την καταπίεση των κατακτιχθέντων τους. Όταν λέμε Τουρκία εννοούμε και το ΝΑΤΟ, αλλά και τις άλλες διεθνείς δυνάμεις που κρύβονται πίσω από αυτήν. Αυτοί έχουν δύο στόχους. Ο ένας είναι να συγκροτήσουν μετριοπαθή ισλαμικά καθεστώτα και ο άλλος είναι να εξοντώσουν τους Κούρδους. Γι' αυτό προτείνουμε σε κάθε μορφή προπαγάνδας, τώρα είναι δύσκολο να διασφαλιστούν την σταθερότητα στη Συρία, να δημιουργήσουν μια σταθερή οικονομία και να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες τους. Με αυτές τις δυνάμεις δεν

μπορεί να επιβυθεί ούτε το κουργικό ζήτημα ούτε το ζήτημα των αθεβητών και των σουνιτών.

Αυτοί κάθονται στο τραπέζι με τους Κούρδους και Κούρδοι συνεργάτες τους. Αυτό το Συμβούλιο συκροτήθηκε εν αγνοία των αντιπολιτεύσεων στο εσωτερικό της Συρίας. Συμπεριέλαβαν και ανύπαρκτες δυνάμεις. Γράφτηκαν στο τραπέζι τα ονόματα και θεωρούνταν μέλη του Συμβουλίου. Εν αγνοία μας έγραψαν και 10-20 ονόματα μελών της δικής μας οργάνωσης. Εμείς, και άλλες οργανώσεις διαψεύσαμε ότι συμμετέχουμε σε αυτό το Συμβούλιο. Πίσω από αυτό το Συμβούλιο κρύβεται η Σαουδική Αραβία και η Τουρκία. Εμείς, ως ΡΥΔ, πιστεύουμε ότι – στα πλαίσια της ισότιμης αντιπροσώπευσης – θα πρέπει οι δημοκρατικές δυνάμεις να συνυερευθούν και να συζητήσουν ανοικτά τις προτάσεις και τα αιτήματα του λαού για να φτάσουν σε κάποιο αποτέλεσμα. Θα πρέπει να συνευρευθούν και να συνομιλήσουν αντιπροσώπων όληων εθνικών ομάδων που ζουν στη Συρία. Η επίλυση των προβλημάτων στη Συρία θα είναι δυνατή μόνο μέσω της δημοκρατικής οδού. Η δική μας αντίσταση, η αντίσταση των Κούρδων, και κύρια του ΡΥΔ, από το 2003 και μετά δεν σταμάτησε καθόλου. Εκφράζαμε όλες τις σκέψεις μας. Μετά τις 15 Μάρτη η αντίστασή μας εντάθηκε ακόμη περισσότερο. Καθημερινά στις κουρδικές πόλεις υπάρχουν εκδηλώσεις και πορείες. Φωνάζουμε για τα αιτήματά μας και τις προτάσεις μας. Λέμε τα συνθήματά μας. Όμως όλα αυτά δεν βγαίνουν προς τα έξω, γιατί στο νέο σύστημα που θέλουν να δημιουργήσουν στη Συρία αφίνουν τους Κούρδους έξω. Για παράδειγμα εδώ υπάρχουν 5-6 τηλεοπτικά κανάλια που εκπέμπουν στην αραβική γλώσσα. Καμία φορά δεν έκαναν αναφορά στην κουρδική σημαία, στους αγώνες των Κούρδων. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί Αλ Τζαζίρα και Αλ Αράμπια, έχουν τα τηλεφώνά μας, ποτέ δεν μας έψαξαν. Δεν θέλουν να ακουστεί η φωνή μας. Για παράδειγμα στις πόλεις Hama και Hmrus χύνεται αίμα, δολοφονούνται άνθρωποι, αυτό το προβάλλουν. Γιατί αυτό θέλει το διεθνές σύστημα. Στις περιοχές των Κούρδων δεν υπάρχουν συγκρούσεις, γιατί το καθεστώς δεν θέλει την εξέγερση των Κούρδων, δεν θέλει να δολοφον-

ηώσει τους Κούρδους και αυτοί να αντιδράσουν. Στο Χαλέπι, στο Κομπανί, στο Αφρίν, στο Καμίσλο και γενικά σε κάθε κουρδική πόλη, μοιλονότι βγαίνουμε κάθε μέρα στους δρόμους, ο τύπος δεν μας λαμβάνει καθόλου υπόψη του, δεν θέλουν να μας αναφέρουν και να μας δείξουν. Βέβαια, πίσω από αυτά προσπαθούμε να διοργανώσουμε μία συνδιάσκεψη. Θέλουμε να δραστηριοποιηθούμε ως κόμμα. Εάν δεν προκύψει κάποιο πρόβλημα μέσα σε ένα μήνα θα πραγματοποιήσουμε τη συνδιάσκεψη. Η σύνθεση της συνδιάσκεψης θα είναι 45% από τα πολιτικά κόμματα και 55% από ηθικές επιτροπές. Οι συμμετέχοντες θα ανακηρυχθούν ως αντιπρόσωποι με εκλογές. Θα σχηματισθεί μία βουλή, που θα είναι η ανώτερη εκπροσώπηση των Κούρδων.

Εμείς, στη Συρία θέλουμε Δημοκρατική Αυτονομία. Πιστεύουμε ότι δεν θα είναι δύσκολο να εφαρμοστεί στη Συρία η Δημοκρατική Αυτονομία. Η ύπαρξη και τα δικαιώματα των Κούρδων πρέπει να κατοχυρωθούν συνταγματικά. Εμείς θέλουμε πρώτα να αποδεχτούν την ύπαρξη των Κούρδων και κατόπιν να επιλυθεί το κουρδικό ζήτημα με δημοκρατικά μέσα. Στη ΡΥΔ, απαιτούμε ένα δημοκρατικό κράτος.

Ο λαός του Δυτικού Κουρδιστάν θεωρεί τον εαυτό του ένα κομμάτι της Συρίας. Θεωρεί, επίσης, ότι είναι προέκταση του Βόρειου Κουρδιστάν προς τη Συρία. Πιστεύουμε ότι η επίλυση του κουρδικού ζητήματος έχει άμεση σχέση με όλα τα κομμάτια του Κουρδιστάν. Γνωρίζουμε την θέση των διεθνών δυνάμεων απέναντι στο κουρδικό ζήτημα, ότι υπάρχουν εχθρικά καθεστώτα απέναντι στους Κούρδους που δεν αποδέχονται την ύπαρξη των Κούρδων, και ότι μας έχει γίνει συνείδηση ότι πρέπει να ακολουθήσουμε και εμείς μια κοινή πολιτική απέναντι σε αυτούς.

Προς το παρόν είναι διαφορετικό πράμα να σου δίνουν ταυτότητα και διαφορετικό οι μεταρρυθμίσεις. Οι μεταρρυθμίσεις δεν προχώρησαν, έμειναν στείρες. Στο ζήτημα των ταυτοτήτων Κούρδους και κοινή δράση. Έγινε συνάντηση των 11 κουρδικών κομμάτων της Συρίας. Στις 14 Μαρτίου έγινε νέα κοινή συνάντηση των κομμάτων όπου συζητήθηκαν η κατάσταση στη Συρία και τι πρέπει να γίνει για την επίλυση του κουρδικού ζητήματος και τελικά υπογράφηκε και ένα πρωτόκολλο. Μείναν πιστοί στο

πρωτόκολλο που υπογράψαμε, όμως τα προβλήματά μας συνεχίζονται. Δεν μπορούμε να δρούμε ενιαία ως κόμμα λόγω των διαφορών που έχουμε. Κάποια κόμματα θέλουν αυτονομία. Οι προτάσεις είναι διαφορετικές. Τώρα προσπαθούμε να διοργανώσουμε μία συνδιάσκεψη. Θέλουμε να δραστηριοποιηθούμε ως κόμμα. Εάν δεν προκύψει κάποιο πρόβλημα μέσα σε ένα μήνα θα πραγματοποιήσουμε τη συνδιάσκεψη. Η σύνθεση της συνδιάσκεψης θα είναι 45% από τα πολιτικά κόμματα και 55% από ηθικές επιτροπές. Οι συμμετέχοντες θα ανακηρυχθούν ως αντιπρόσωποι με εκλογές. Θα σχηματισθεί μία βουλή, που θα είναι η ανώτερη εκπροσώπηση των Κούρδων.

Εμείς, στη Συρία θέλουμε Δημοκρατική Αυτονομία. Πιστεύουμε ότι δεν θα είναι δύσκολο να εφαρμοστεί στη Συρία η Δημοκρατική Αυτονομία. Η ύπαρξη και τα δικαιώματα των Κούρδων πρέπει να κατοχυρωθούν συνταγματικά. Εμείς θέλουμε πρώτα να αποδεχτούν την ύπαρξη των Κούρδων και κατόπιν να επιλυθεί το κουρδικό ζήτημα με δημοκρατικά μέσα. Στη ΡΥΔ, απαιτούμε ένα δημοκρατικό κράτος.

Ο λαός του Δυτικού Κουρδιστάν θεωρεί τον εαυτό του ένα κομμάτι της Συρίας. Θεωρεί, επίσης, ότι είναι προέκταση του Βόρειου Κουρδιστάν προς τη Συρία. Πιστεύουμε ότι η επίλυση του κουρδικού ζητήματος έχει άμεση σχέση με όλα τα κομμάτια του Κουρδιστάν. Γνωρίζουμε την θέση των διεθνών δυνάμεων απέναντι στο κουρδικό ζήτημα, ότι υπάρχουν εχθρικά καθεστώτα απέναντι στους Κούρδους που δεν αποδέχονται την ύπαρξη των Κούρδων, και ότι μας έχει γίνει συνείδηση ότι πρέπει να ακολουθήσουμε και εμείς μια κοινή πολιτική απέναντι σε αυτούς.

Προς το παρόν είναι διαφορετικό πράμα να σου δίνουν ταυτότητα και διαφορετικό οι μεταρρυθμίσεις. Οι μεταρρυθμίσεις δεν προχώρησαν, έμειναν στείρες. Στο ζήτημα των ταυτοτήτων Κούρδους και κοινή δράση. Έγινε συνάντηση των 11 κουρδικών κομμάτων της Συρίας. Στις 14 Μαρτίου έγινε νέα κοινή συνάντηση των κομμάτων όπου συζητήθηκαν η κατάσταση στη Συρία και τι πρέπει να γίνει για την επίλυση του κουρδικού ζητήματος και τελικά υπογράφηκε και ένα πρωτόκολλο. Μείναν πιστοί στο

πρωτόκολλο που υπογράψαμε, όμως τα προβλήματά μας συνεχίζονται. Δεν μπορούμε να δρούμε ενιαία ως κόμμα λόγω των διαφορών που έχουμε. Κάποια κόμματα θέλουν αυτονομία. Οι προτάσεις είναι διαφορετικές. Τώρα προσπαθούμε να διοργανώσουμε μία συνδιάσκεψη. Θέλουμε να δραστηριοποιηθούμε ως κόμμα. Εάν δεν προκύψει κάποιο πρόβλημα μέσα σε ένα μήνα θα πραγματοποιήσουμε τη συνδιάσκεψη. Η σύνθεση της συνδιάσκεψης θα είναι 45% από τα πολιτικά κόμματα και 55% από ηθικές επιτροπές. Οι συμμετέχοντες θα ανακηρυχθούν ως αντιπρόσωποι με εκλογές. Θα σχηματισθεί μία βουλή, που θα είναι η ανώτερη εκπροσώπηση των Κούρδων.

Εμείς, στη Συρία θέλουμε Δημοκρατική Αυτονομία. Πιστεύουμε ότι δεν θα είναι δύσκολο να εφαρμοστεί στη Συρία η Δημοκρατική Αυτονομία. Η ύπαρξη και τα δικαιώματα των Κούρδων πρέπει να κατοχυρωθούν συνταγματικά. Εμείς θέλουμε πρώτα να αποδεχτούν την ύπαρξη των Κούρδων και κατόπιν να επιλυθεί το κουρδικό ζήτημα με δημοκρατικά μέσα. Στη ΡΥΔ, απαιτούμε ένα δημοκρατικό κράτος.

Πρωτομαγιά 2012

Μέσα σε ιδιαίτερες συνθήκες πραγματοποιήθηκαν οι εκδηλώσεις της ΣΥΡΙΖΑ να πάει στην Καισαριανή έρχονται, εκ των υστέρων να φωτίσουν κάποιες πληροφορίες που υπήρχαν λίγο πριν την επίσημη κήρυξη της προεκλογικής περιόδου, που έφεραν τα κόμματα της κοινοβουλευτικής αριστεράς να έχουν συμφωνήσει στην «αποσυμμόρφωση» του κέντρου της Αθήνας προκειμένου να αποφευχθούν επεισόδια ευρείας κλίμακας τις παραμονές των εκλογών.

Το ΕΕΚ, όπως και περασμένες χρονιές, ακολούθησε το κάλεσμα του Συντονισμού Πρωτοβάθμιων Σωματείων για Ταξική Πρωτομαγιάτικη Συγκέντρωση στο Μουσείο, μαζί με άλλες δυνάμεις της αριστεράς, της αναρχίας και εργατικές συλλογικότητες.

Στη συγκέντρωση στο Μουσείο συγκεντρώθηκε και το μεγαλύτερο μέρος των δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Την ίδια στιγμή όμως, άλλες δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, βρέθηκαν με τα πανό τους, απαρτώς, και σε άλλη συγκέντρωση, στην Πλατεία Ομονοίας, μαζί με πανό των ΚΚΕ (μλ)/ΜΛΚΚΕ, αλλά και δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ, που καλούσαν εκεί. Δεν έγινε σαφές γιατί οι συγκεκριμένες δυνάμεις επέλεξαν μια ξεχωριστή συγκέντρωση από αυτή στο Μουσείο. Ο πιο προφανής λόγος είναι για να κρατήσουν ενότητα με τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, που με τη σειρά του ήθελε να βρούκεται κοντά στη γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ...

Το ΚΚΕ/ΠΑΜΕ για πρώτη φορά στην ιστορία έκανε την πρωτομαγιάτικη συγκέντρωσή του δεκάδες χιλιόμετρα από το κέντρο της Αθήνας, στη Χαλυβουργία, στον Ασπρόπυργο κι όχι στην Ομόνοια.

Το παρουσιάζόμενο σκεπτικό ήταν, πως επειδή το επίκεντρο των ταξικών αγώνων φέτος είναι, όπως, ο μεγάλος ηρωικός αγώνας των χαλυβουργών, το ΚΚΕ έπρεπε να απομακρύνει τις δυνάμεις του από την υπόλοιπη εργατική τάξη σε μια συγκέντρωση έξω από την πόλη του εργοστασίου. Το σταλινικό Κόμμα, αντί να φέρει τους χαλυβουργούς στο κέντρο της πρωτομαγιάτικης διαδήλωσης, και να κάνει το ζήτημα των χαλυβουργών κεντρικό πολιτικό ζήτημα, αποφάσισε να τους απομονώσει μαζί με όλους τους αγωνιστές εργάτες που έχει στις τάξεις του.

Κώστας Αντ.

Dr. Muhamed Muslum Salih, πρόεδρος του ΡΥΔ (Κόμμα Δημοκρατικής Ενότητας)

Τα αποτελέσματα των εκλογών του Μαΐου 2012

Η οργή του λαού ξέσπασε και στις κάλπες, σαρώνοντας το παλιό αστικό πολιτικό σκηνικό του «δικομματισμού», μαυρίζοντας άγρια την τρόικα ΕΕ/ ΔΝΤ/ Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, τα μνημόνια της, τα κόμμάτα της, τις κυβερνήσεις της, προκαλώντας σεισμό όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στο σύνολο της ΕΕ και της ευρωζώνης κι επιδεινώνοντας την πολιτική και οικονομική της κρίση.

Το λαϊκό τσουνάμι εκτίναξε στα ύψη ένα κόμμα της Αριστεράς, τον ΣΥΡΙΖΑ, στην δεύτερη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην χώρα, στην πρώτη θέση στην πρωτεύουσα και τις εργατικές συνοικίες της, στο Λεκανοπέδιο, στην Θεσσαλονίκη, σε μια σειρά από πόλεις, ενώ δυνάμωσε συνάμα, σε μικρότερο βαθμό, τα άλλα αριστερά κόμματα, μαζί και το ΕΕΚ. Το τσουνάμι, όμως, αυτό έφερε στον αφρό και στην Βουλή και τα σκουπίδια της ναζιστικής Χρυσής Αυγής, το φίδι που ζεσταίνεται στον κόρφο του το σπασισμένο καπιταλιστικό σύστημα.

Η μαζική υπερψήφιση του ΣΥΡΙΖΑ εκδηλώνει την **στροφή προς τα αριστερά** ενός μεγάλου τμήματος του βυθισμένου στην κοινωνική δυστυχία κι αγανακτισμένου λαού που προσελκυστηκε ιδιαίτερα από τα καλέσματα για ενότητα της Αριστεράς και μια εναλλακτική πρόταση αριστερής κυβερνητικής εξουσίας.

Αντίθετα, το σταλινικό ΚΚΕ, έδιωξε λαϊκό κόσμο με την γραφειοκρατική του αλαζονεία και την εχθρότητά του σε ό,τι αριστερό δεν μπορεί να ελέγξει, ενώ η πρότασή του για εργατική-λαϊκή εξουσία παρέπεμπε τον πενασμένο κι εξαθλιωμένο λαό στο μακρινό κι αόριστο μέλλον, όταν οι περιβόητοι (εκλογικοί κατά κύριο λόγο) «συσχετισμοί» θα γίνουν ευνοϊκοί για το μοναστήρι του Περισσού. Ήταν, αναπόφευκτο, έτσι, να «κολήσουν» και εκλογικά, να χάσουν ακόμα και την παραδοσιακή τους τρίτη θέση ανάμεσα στα κοινοβουλευτικά κόμματα, να καταρρακώθηκαν στην πέμπτη θέση, πίσω και από τον ακροδεξιό Καμμένο, κατηγορώντας συνάμα τον ίδιο τον λαό για τις «αυταπάτες» που είναι ανίκανοι να του διαλύσουν.

Η καθεστωτική κρίση, η κρίση πολιτικής εξουσίας κορυφώνεται την ίδια στιγμή που η οικονομική κρίση κλιμακώνεται στην χώρα μας, στην Ευρώπη και διεθνώς. Το ζήτημα της εξουσίας έχει τεθεί μπροστά στο εργατικό και λαϊκό κίνημα. Δεν μπορεί να αφεθεί στο αόριστο μέλλον, όπως κάνει το ΚΚΕ ή, με

Κορυφώνεται η κρίση πολιτικής εξουσίας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΕΚ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΕΚ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ

Η προεκλογική καμπάνια του ΕΕΚ πραγματοποιήθηκε με πολλές εκδηλώσεις σε διάφορες περιοχές της Αθήνας και όλης της χώρας.

Οι κομματικές οργανώσεις σε Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Λάρισα και Βόλο οργάνωσαν τις αντίστοιχες εκδηλώσεις με ομιλήτη τον γ.γ του ΕΕΚ ο. Σάββα Μιχαήλ. Έντονη ήταν η παρουσία πολλών αγωνιστών της εργατικής τάξης και της νεολαίας που έχουν, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, σπληνίζονται και αντιμετωπίζονται στη δραστηριότητα του ΕΕΚ.

Στο Λεκανοπέδιο
Στο ανοιχτό θεατρικό **Χο-λαργού** πραγματοποιήθηκε η πρώτη πολιτική εκδήλωση, τη Δευτέρα 23 Απρίλη, με ομιλήτη τον ο. Σάββα Μιχαήλ και συζήτηση για την αριστερά - παρά και ενάντια στον δεξιό αντιδήμαρχο που επικρίθηκε να την ακυρώσει λόγω συγκέντρωσης του δεξιού Γακουμάτου σε διπλανό χώρο..

Στην κεντρική πλατεία του Ιλίου την Τρίτη 24 Απρίλη με επιτυχία έγινε η συγκέντρωση του

ΕΕΚ. Πολλές δεκάδες εργαζόμενοι και νεολαίοι από την περιοχή παρακολούθησαν την ομιλία του Σ.Μ που ανέλυσε τα βασικά ζητήματα της κρίσης και της ταξικής πόλωσης σε Ευρώπη και Ελλάδα θέτοντας με ιδιαίτερη έμφαση το ζήτημα του τσακίματος των φασιστών και της πάλης για εργατική εξουσία.

Στο **Πάντειο**, μία μέρα μετά την επίθεση των σταλινικών στους συντρόφους του ΕΕΚ, την Τετάρτη 25 Απρίλη έγινε η εκδήλωση του Κόμματος με ομιλήτη τον ο. Σάββα Μιχαήλ και τίτλο: «Η επανάσταση αντλεί την ποίση της από το μέλλον».

Συγκέντρωση στο **Μαρούσι** πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 27 Απρίλη στην πλατεία του Σταθμού ΗΣΑΠ όπου από νωρίς το απόγευμα μια ομάδα συντρόφων μοίραζε προκηρύξεις, πούλαγε εφημερίδες και μιλούσε με τον κόσμο. Οι δύο ομιλήτες οι ο. Κυριάκος Μ. και Χρήστος Μπ. παρουσίασαν τις θέσεις και την επαναστατική πολιτική του Κόμματος.

Στην Πλατεία Μερκούρη στα **Πετράλωνα** συγκεντρώθηκαν πολλοί φίλοι και μέλη του ΕΕΚ στην προεκλογική συγκέντρωση που έγινε το Σάββατο 28 Απρίλη το απόγευμα με ομιλήτες τους ο. Γιάννη Γιαννατοσί και Γ. Μητροβγένη που μίλησαν για την πολιτική και οικονομική κρίση του συστήματος και πως αυτή βιώνεται από εκατομμύρια εργαζόμενους και νεολαίους στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο. Απάντησαν στα διλήμματα που θέτει η άρχουσα τάξη και τα προβλήματα της αριστεράς τονίζοντας την ανάγκη για το τσάκισμα των φασιστών. Όπως χαρακτηριστικά είπε ο ο. Γ. Μητροβγένης: «πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν υπάρχει εθνική λύση στην κρίση».

Με μεγάλη επιτυχία έγινε η συγκέντρωση του ΕΕΚ στη **Δάφνη**, έξω από τον σταθμό του Μετρό, όπου πολλές δεκάδες άνθρωποι πήραν μέρος. Ο ο. **Γιώργος Μητροβγένης**, στέλεχος του ΕΕΚ, μίλησε για την πολιτική κρίση, λέγοντας ότι «οι κυβερ-

νήσεις του κεφαλαίου μπορεί να αλλάζουν - το κράτος του κεφαλαίου παραμένει» για αυτό κριάζεται η πάλη για την ανατροπή του από τους εργαζόμενους. Στη συνέχεια ο ο. **Σάββας Μιχαήλ** ξεκίνησε λέγοντας ότι το «αστικό καθεστώς είναι χρεοκοπημένο και σε βαριά κρίση». Εξήγησε την ανάγκη να μαυριστούν όλοι οι υπεύθυνοι της τραγωδίας σαν το ελάχιστο που έχει να κάνει ο λαός και θύμωσε τα μυνύματα που άφησε ο Δημήτρης Χριστούλας με την πράξη του. Έκανε κριτική σε όσους καλλιεργούν αυταπάτες για τον Ολάντ στη Γαλλία εξηγώντας γιατί μόνο οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μπορούν να δώσουν διέξοδο στην κρίση παίρνοντας τις τύχες της ζωής στα χέρια τους.

Στο Παλάτιο **Χαϊδαρίου** έγινε η συγκέντρωση του ΕΕΚ την Τετάρτη 2 Μάη με συμμετοχή πολλών εργαζόμενων και νεολαίων από την ευρύτερη περιοχή. Μετά το άνοιγμα του ο. Γιώργου Μητροβγένη, την εξήγηση των λόγων για τους οποίους πρέπει να μαυριστούν τα κόμματα του κεφαλαίου και της σημασίας της πάλης του ΕΕΚ για εργατική εξουσία, μίλησε ο ο. **Θόδωρος Κουτσουμπός**. Τόνισε ότι το ΕΕΚ κατεβαίνει στις εκλογές «για να προειδοποιήσει για την κρίση που μασιτίζει τον καπιτα-

στικό κόσμο». Υπογράμμισε ότι η μεγάλη ανεργία ιδιαίτερα στη νεολαία είναι το νούμερο ένα κοινωνικό πρόβλημα λέγοντας ότι «η κοινωνία που στερεί από τη νεολαία τη ζωή και το μέλλον πρέπει να ανατραπεί». Επίσης έδωσε έμφαση στην εμπειρία της πάλης για το τσάκισμα των φασιστών κάνοντας κριτική στην πλειοψηφία της αριστεράς που αρνείται να πραγματοποιήσει ενιαίο μέτωπο δράσης. Τέλος τόνισε ότι στη περιοχή που στεγάζονται δύο ιδρύματα Ψυχικής Υγείας πρέπει να ξεσηκωθεί ο λαός ενάντια στη επείγουσα συκοφαντία του 18 Άνω και της ο. Κατερίνας Μάτσα.

Την Πέμπτη 3 Μάη, στην πλατεία Κοραή πραγματοποιήθηκε η **Κεντρική Προεκλογική Συγκέντρωση** του ΕΕΚ. Με κόκκινες σημαίες και συνθήματα ενάντια στους φασίστες, για τον κομμουνισμό, την εργατική εξουσία και την κοινωνική επανάσταση φίλοι και μέλη του ΕΕΚ άκουσαν την πολύ σημαντική ομιλία του ο. Σάββα Μιχαήλ (η εκδήλωση έγινε αναρτηθεί μέσα από τον διαδικτυο). Ο γ.γ του ΕΕΚ αφιέρωσε τη συγκέντρωση στον Δημήτρη Χριστούλα «του οποίου ο πυροβολισμός ήρθε να ενωθεί με τον απόηχο του πυροβολισμού του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου» -

τους νεκρούς ήρωες όλου του εργατικού κινήματος και του λαού. Κάλεσε το λαό όχι απλώς να μαυρίσει τους συνδυασμούς των «πρώην μεγάλων κομμάτων» του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου αλλά και να ετοιμαστεί για την κοινωνική επανάσταση. Κατάγγειλε την βαρβαρότητα με την οποία το αστικό καθεστώς έκανε την προεκλογική περίοδο: στην αρχή με το ρατσιστικό πογκρόμ ενάντια στους μετανάστες -η δίωξη των οποίων είναι η αρχή επίθεσης σε κάθε έναν που αντιτίκεται- και στο τέλος με την άθλια διαπόμπευση των εκδεδόμενων γυναικών που το ίδιο το σύστημα εκμεταλλεύεται και στοχοποιεί. Ο σύντροφος επισήμανε τον τρόπο των αστών βουλευτών να παρουσιαστούν ανοιχτά στο λαό και προεκλογικά καθώς φοβούνται το ξέσπασμα της οργής του και κάλεσε σε ενιαίο κομμουνισμό, την εργατική εξουσία και την κοινωνική επανάσταση φίλοι και μέλη του ΕΕΚ για να πραγματοποιηθεί αυτός ο φόβος και να γίνει «η επόμενη μέρα» η μέρα του λαού, για την εργατική εξουσία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό». Η συγκέντρωση τέλειωσε με τους συγκεντρωμένους να τραγουδούν τον Ύμνο της Διεθνούς και δίνοντας υπόσχεση επαναστατικής πάλης ακόμα πιο έντονα την επόμενη περίοδο.

Ε.Α

Εκλ. Περιφέρεια	Αποτελέσματα 2012		Αποτελέσματα 2009	
	Ποσοστό	Ψήφοι	Ποσοστό	Ψήφοι
Ροδόπης	0,23 %	160	0,06 %	49
Ξάνθης	0,20 %	134	0,09 %	65
Βοιωτίας	0,18 %	139	0,12 %	102
Φωκίδας	0,16 %	45	0,05 %	15
Ημαθίας	0,15 %	139	0,08 %	79
Λακωνίας	0,15 %	85	0,11 %	74
Εβρου	0,14 %	137	0,07 %	78
Μαγνησίας	0,14 %	162	0,07 %	91
Λέσβου	0,14 %	85	0,09 %	63
Ηλείας	0,13 %	136	0,05 %	67
Κεφαλληνίας	0,13 %	31	0,12 %	33
Κέρκυρας	0,12 %	77	0,08 %	54
Λευκάδας	0,12 %	19	0,08 %	14
Ζακύνθου	0,11 %	26	0,07 %	17
Θεσπρωτίας	0,11 %	35	0,07 %	28
Κιλίκης	0,11 %	70	0,07 %	51
Αρκαδίας	0,11 %	71	0,07 %	51
Φθιώτιδας	0,10 %	109	0,06 %	69
Χαλκιδικής	0,10 %	73	0,08 %	61
Β' Αθηνών	0,10 %	1.048	0,09 %	920
Καβάλας	0,10 %	90	0,06 %	61
Δωδεκανήσου	0,10 %	107	0,03 %	40
Καρδίτσας	0,10 %	88	0,05 %	48
Γρεβενών	0,10 %	26	0,07 %	23
Φλώρινας	0,10 %	36	0,05 %	22
Αιτωλ/νίας	0,10 %	146	0,06 %	102
Χίου	0,10 %	32	0,06 %	22
Πέλλας	0,10 %	96	0,05 %	59
Σάμου	0,10 %	26	0,12 %	34
Δράμας	0,10 %	65	0,05 %	36
Ευβοίας	0,09 %	122	0,06 %	92
Αχαΐας	0,09 %	167	0,06 %	118
Β' Πειραιώς	0,09 %	160	0,08 %	150
Τρικάλων	0,09 %	84	0,06 %	62
Κορινθίας	0,09 %	83	0,06 %	64
Α' Θεσ/κης	0,09 %	300	0,07 %	251
Χανίων	0,09 %	78	0,05 %	47
Άρτας	0,09 %	45	0,06 %	38
Κυκλάδων	0,08 %	61	0,08 %	63
Λάρισας	0,08 %	140	0,06 %	105
Σερρών	0,08 %	108	0,05 %	75
Α' Αθηνών	0,08 %	233	0,07 %	216
Αργολίδος	0,08 %	50	0,05 %	34
Β' Θεσ/κης	0,08 %	160	0,05 %	118
Πιερίας	0,08 %	66	0,04 %	36
Κοζάνης	0,08 %	80	0,05 %	59
Πρέβεζας	0,08 %	31	0,06 %	30
Μεσσηνίας	0,08 %	84	0,05 %	65
Α' Πειραιώς	0,07 %	92	0,06 %	82
Ιωαννίνων	0,07 %	77	0,06 %	71
Αττικής	0,07 %	235	0,07 %	225
Καστοριάς	0,07 %	22	0,07 %	27
Ρεθύμνης	0,06 %	28	0,02 %	11
Ευρυτανίας	0,06 %	9	0,03 %	7
Ηρακλείου	0,05 %	87	0,02 %	37
Λασιθίου*			0,05 %	26
Επικράτεια	0,10 %	6.1	0,07 %	4.54

*Η συμμετοχή του ΕΕΚ στην εκλογική περιφέρεια Λασιθίου δεν εγκρίθηκε από το αρμόδιο Πρωτοδικείο.

[Ο Σ Β Α Λ Ν Τ Ο Κ Ο Τ Ζ Ι Ο Λ Α]

Ο ΤΡΟΤΣΚΥ, Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

Σεμινάριο πάνω στο Φασισμό με μια Συγκριτική Προοπτική –Πανεπιστήμιο Τζα-ντβαπούρ –Καλκούτα, Ινδία, 2009.
Ο Osvaldo Cogliola είναι καθηγητής Σύγχρονης Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο του Σάο Πάολο Βραζιλίας

Μεταξύ 1930 και 1933, οι πολιτικές εξελίξεις στη Γερμανία αποτέλεσαν τον άξονα της πολιτικής συζήτησης στην Ευρώπη και στο εσωτερικό της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Τις παραμονές της Ναζιστικής εξέγερσης του Χίτλερ, ο Τρότσκι ασκούσε κριτική στην άρνηση της Κ.Δ. να προτείνει ένα ενιαίο Εργατικό Μέτωπο Σοσιαλιστικών και Κομμουνιστικών κομμάτων κατά του Ναζισμού. Το 1920, ο Ναζισμός ακόμα αναφερόταν ως ο «Γερμανικός Φασισμός» από τα διεθνή αριστερά μέσα. Μέσα στις κοινωνικές συνθήκες που δημιούργησε η παγκόσμια οικονομική κρίση του 1929, η οποία προσέδωσε ένα νέο ρόλο στο κράτος αναφορικά με την σταθερότητα της καπιταλιστικής τάξης, ο Ναζισμός έλαβε μοναδικά και αναμφισβήτητα χαρακτηριστικά, ως ένα κίνημα ακραίας πολιτικής αντίδρασης, ακόμα κι αν, αρχικά, πηγή έμπνευσής του αποτέλεσε το «κορπορατίστικο κράτος» του Μουσολίνι.

Αναμφίβολα υπήρχε μια σύνδεση μεταξύ της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και της ανόδου του φασισμού στην Ευρώπη. Αν μεταξύ του 1918 και 1933, η Γερμανία αποτέλεσε το κρίσιμο σημείο της πολιτικής και οικονομικής σταθερότητας στην Ευρώπη, την ίδια στιγμή μετατράπηκε στο κέντρο της αντιμπαλσεβίκικης αντεπαναστατικής τάσης του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου από το 1933. Ο πολιτικός κόσμος ανασυντάχθηκε σύμφωνα με το Ναζισμό. Το NSDAP (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei – Εθνικό Σοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα ή απλά το Ναζιστικό Κόμμα) ιδρύθηκε στο Μόναχο τον Ιανουάριο του 1919. Το έβδομο του μέλος, ο Αδόλφος Χίτλερ, ζωγράφος Αυστριακής καταγωγής, ήταν εμποτισμένος με αντισημιτικό και ρατσιστικό εθνικισμό καθώς και με το μίσος για τον κομμουνισμό. Το NSDAP γρήγορα απέκτησε μια ιδιαίτερη φαισιογενία εντός των εθνικιστικών ομάδων εξαιτίας της επιμονής του στα «κοινωνικά» θέ-

ματα και την προσωπικότητα των ηγετών του. Προφανώς ο Χίτλερ αλλά πολύ περισσότερο ο Γκάιμπελς ήταν απόλυτοι γνώστες της προπαγάνδας. Πολύ γρήγορα το κόμμα αυτό έλαβε την στήριξη, του [στρατηγού] Λούντντορφ, του επιχειρηματικού κόσμου και του στρατού και απέκτησε εθνικό κύρος και αναγνώριση μετά τα γεγονότα του 1923 – την απόπειρα στρατιωτικού πραξικοπήματος στη Βαυαρία.

Η θεωρία του απλή, με άξονα την αντιπαράθεση μεταξύ Γερμανίας και των «εσωτερικών και εξωτερικών εχθρών» της, ήταν:

- 1) Ο Γερμανικός λαός είναι Άρειοι, σκληρά εργαζόμενοι και γενναϊόδωροι αλλά «προδοθήκαν» κατά τη διάρκεια του πολέμου.
- 2) Ο Εβραϊκός λαός που ενέπνευσε τις Μαρξιστικές ιδεολογίες καθώς και τις δημοκρατικές και παγκόσμιες σχέσεις κατέστρεψε το Κράτος εκ των έσω.
- 3) Είναι αναγκαίο να αποκατασταθεί η αιώνια Γερμανία, ο ζωτικός της χώρος (Lebensraum), να αναζωογονηθεί ο λαός της για να γίνει η «ανώτερη φυλή» του κόσμου.
- 4) Εστίαση σε ζητήματα όπως η «εθνική κοινότητα», «καθαρό αίμα», «καθαρότητα της φυλής», «τάξη», οι αρετές των πολεμιστών, η συντριβή των εχθρών, η εδαφική επέκταση σε βάρος της Μπολσεβίκικης ΕΣΣΔ και της παρρηκμασμένης Γαλλίας.

(Sturmableitungen, τάγματα εφόδου), Ρούντολφ Ες (Γραμματέας του Χίτλερ), Χάινριχ Χίμλερ, Μάρτιν Μπόρμαν, όλοι αδιάστατοι άνδρες, ο Γερμανός από τη Βαλτική Άλφρεντ Ρόζενμπεργκ, ερασιτέχνης φιλόσοφος, θεωρητικός της αδαούς και ξιπασμένης «φυλής», αντισημίτες δημιουργοί όπως οι Τζούλιους Στράιχερ και Γκρέγκορ Στράσερ... Ελεγχόμενοι από τον Χίτλερ, αποτελούσαν μια πραγματική συμμορία αρχικά.

Μετά από μια βραχύβια «ευημερία», η κρίση του 1929 στη Γερμανία οξύνει τις επιπτώσεις του υπερπληθωρισμού του 1923. Εντός της μπουρζουαζίας, μόνο οι μεγαλοβιομήχανοι και οι τραπέζιτες επιβίωναν. Οι μικροαστοί καταστράφηκαν από τον εναλλασσόμενο πληθωρισμό και αποπληθωρισμό και μετατράπηκαν σε υποπρολεταριάτο. Ο βιομηχανικός εργάτης υπέφερε από μια μαζική ανεργία. Η εύρεση δουλειάς φάνταζε ως μια απειριότητα και ιδιαίτερα άσφοπη αναζήτηση. Η νεολαία δεν είχε καμία προοπτική για εργασία ή «ομαλή ζωή». Εκατομμύρια νέοι μετατράπηκαν σε «νομάδες», πολλοί ακολουθούσαν την «εκτός έδρας εργασία». Τα φαινόμενα κοινωνικής αποσύνθεσης αναπτύχθηκαν σε μεγάλη κλίμακα (ναρκωτικά, αλκοολισμός, πορνεία...). Η απελπισία και η οργή στρεφόταν εναντίον της κυβέρνησης, την οποία συχνά κατείχαν οι Σοσιαλιστές (SPD). Κάθε ελπίδα, κάθε «εξιλαστήριο» άφαινε γινώττα αποδεκτό. Ο Ναζισμός, ο Αύγουστος Μπέμπελ, ιδρυτής του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος, αποκαλούσε τον αντισημιτισμό «σοσιαλισμό των λιθίνων». Ο «μπερλιαλισμός» (το diktat των Βερσαλλιών) και οι bonzos (οι Σοσιαλδημοκράτες ηγέτες των ερ-

ελικρινής Γκράμις είχε ονομάσει «πιθηκάνθρωπους»... Γεννημένο στις παρυφές του στρατού, το NSDAP αρχικά χρηματοδοτούνταν σε μια χαλαρή βάση από αστικά κομμάτια: τον Μπράκχαμ, εκδότη, και τον βιομήχανο πιάνων Μπέχσταϊν. Με την κρίση του 1929, το ταμείο των Ναζι έλαβε την υποστήριξη των «Konzern» (Kirdorf - κάρβουνο, Vorgler and Thyssen - ατσάλι, IG Farben, του τραπεζίτη Σρέντερ κ.α.). Οι δυνατότητες της αγκιτάς και της προπαγάνδας τους, η αυτοπεποίθησή τους και ιδιαίτερα η ικανότητά τους να δωροδοκούν δημόσιους αξιωματούχους (αστυνομία, δικαστές, στρατό) έλαβαν γεωμετρικές διαστάσεις. Οι μεσαίες τάξεις ήταν απελπισμένες και οι Ναζι πρότειναν γιατρικά εναντίον των αντίξων συνθηκών και της φτώχειας: την ξενοφοβία, τον ρατσισμό, τον ακραίο εθνικισμό, τα οποία συνοδεύονταν από μια αντικαπιταλιστική δημιουργία που στοχοποιούσε τους Εβραίους (που από τον 19ο αιώνα ήταν γνωστοί ως η «ενσάρκωση του κεφαλαίου»). Ήδη, ο Αύγουστος Μπέμπελ, ιδρυτής του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος, αποκαλούσε τον αντισημιτισμό «σοσιαλισμό των λιθίνων». Ο «μπερλιαλισμός» (το diktat των Βερσαλλιών) και οι bonzos (οι Σοσιαλδημοκράτες ηγέτες των ερ-

ένοπλες πολιτοφυλακές των SA (στρατεύματα επίθεσης), έπειτα στα SS (Schutzstaffel, τοποθέτηση φρουρών, επίσης ως επίλεκτοι ιδιωτικοί φρουροί για τον Χίτλερ, οι οποίοι αποκαλούνταν «μελανοχίτωνες»). Απασχόληση, μισθοί και η στολή αποκατέστησε στη νεολαία αυτό που πίστευαν ότι αποτελούσε την επιβίωση που η κοινωνία τους είχε αρνηθεί. Οι υποστηρικτές των Ναζι αυξήθηκαν, από 176.000 στα τέλη του 1928 στις 800.000 στα τέλη του 1931 (και ξεπέρασαν το ένα εκατομμύριο μέλη το επόμενο έτος). Ωστόσο και ο αριθμός των σοσιαλιστών και κομμουνιστών επίσης αυξήθηκε: στις γενικές εκλογές του 1928, δυο αριστερά κόμματα μαζί έλαβαν 12.418.000 ψήφους. Το 1930 13.160.000 (οι Ναζι μόνο 6,4 εκατομμύρια). Τον Ιούλιο του 1932 τα εργατικά κόμματα έλαβαν 13.300.000 ψήφους - αλλά οι Ναζι είχαν ήδη λάβει 13.779.000. Το Νοέμβριο του ίδιου έτους, το SPD (Σοσιαλδημοκράτες) και το KPD (Κομμουνιστικό Κόμμα Γερμανίας) έλαβαν μαζί 13.230.000 ψήφους, το NSDAP, 11.737.000. Όταν οι Ναζιστικές δυνάμεις

άρχισαν να πέφτουν σύμφωνα με το πολιτικό σενάριο, ο Πρόεδρος Χίντεμπεργκ (εκλεγμένος το 1925 με την υποστήριξη του Σοσιαλιστικού Κόμματος - SPD) κάλεσε (τον Ιανουάριο του 1933) τον Ναζι ηγέτη Χίτλερ να καταλάβει την καγκελαρία του Ράιχ. Παρόλα αυτά, ο καθοριστικός παράγοντας ήταν η άρνηση των Αριστερών κομμάτων να σχηματίσουν ένα ενιαίο μέτωπο εναντίον των Ναζι. Το SPD είχε ένα εκατομμύριο μέλη, 5 εκατομμύρια μέλη στα συνδικάτα, εκατοντάδες χιλιάδες οργανωμένα μέλη στο Reichsbanner (Reichsbanner – στρατιωτικά οργανωμένη δύναμη υπό την ηγεσία της δεξιάς πτέρυγας της Σοσιαλδημοκρατίας, ιδρυμένη το 1924. Το 1932 είχε 3,5 εκατ. μέλη. Στόχος τους ήταν να υπερασπίσουν την κοινοβουλευτική δημοκρατία της Βαϊμάρης από τον δεξιό και αριστερό εξτρεμισμό – σ.τ.ε.): τον Σεπτέμβριο του 1930 είχε επίσης κερδίσει 8,5 εκατομμύρια ψήφους (143 βουλευτές) σε σχέση με τα 6,4 εκατομμύρια μέλη (107 βουλευτές) του NSDAP. Το SPD όμως αναζητούσε ένα «μέσο δρόμο» μεταξύ των Ναζι και του «Μπολσεβικισμού»: η πολιτική του ήταν «υπεράσπιση της Δημοκρατίας (της Βαϊμάρης), η εισαγωγή κατασταλτικών νόμων κατά του Ναζισμού και η δράση της

αστυνομίας και των δικαστηρίων. Τελικά, υποστήριξε την φιλο-αποπληθωριστική πολιτική του Καγκελάριου Μπρύνινγκ (που προκάλεσε εξεθλίωση), την αναστολή του Ράιχσταγκ, την διακυβέρνηση μέσω νομοθετικών διαταγμάτων. Καλούσε σε ψήφιση του Στρατηγού Χίντεμπεργκ (που εκχώρησε την εξουσία στο Χίτλερ) για την Προεδρία της Δημοκρατίας. Οι ψήφοι του SPD έπεσαν στα 7,96 εκατομμύρια τον Ιούλιο του 1932 και στα 7,25 εκατομμύρια το Νοέμβριο του ίδιου χρόνου. Οι υποστηρικτές του «Ενιαίου Εργατικού Μετώπου» μέσα στο SPD είχαν αποκλειστεί: αποτέλεσαν το SAP (Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα) με δεκάδες χιλιάδες μέλη. Αυτό ήταν το κόμμα που το 1933 (μετά την άνοδο του Χίτλερ) υπέγραψε, μαζί με τους υποστηρικτές του Τρότσκι (τη Διεθνή Κομμουνιστική Λίγκα) και δυο κόμματα της Ολλανδικής αριστεράς, RSP και PSO την «Διακήρυξη των Τεσσάρων» για την ίδρυση της Τέταρτης Διεθνούς.

Το KPD (Κομμουνιστικό Κόμμα) επίσης αναπτύχθηκε: 3,27 εκατομμύρια ψήφοι το 1928, 4,59 εκατομμύρια το 1930, 5,37 εκατομμύρια τον Ιούλιο του 1932, 5,98 εκατομμύρια το Νοέμβριο του ίδιου χρόνου. Όπως και το SPD, το KPD είχε όλες τις ευκαιρίες να διαλύσει το Ναζισμό αλλά η διασπαστική του πολιτική (καταγγέλλοντας το SPD ως «σοσιαλφασιστικό») οδήγησε τον ιστορικό P.T. Κλαρκ να δηλώσει: «Είναι αδύνατο να διαβάζουμε την καταστροφή της δικτατορίας του Χίτλερ είναι προς τιμή του. Παρόλα αυτά, δεν είναι σωστό να θεωρούμε τον Στάλιν και την Κομιντέρν αποκλειστικά υπεύθυνους για τον θρίαμβο του Χίτλερ».

Τον Απρίλιο του 1931, το KPD κυκλοφόρησε ένα κοινό κάλεσμα με το NSDAP για ψήφο εναντίον του SPD, για την ανατροπή της σοσιαλιστικής κυβέρνησης της Πρωσίας, το «κόκκινο δημοψήφισμα» (που οι Ναζι αποκαλούσαν το «μύρο δημοψήφισμα»). Τον Νοέμβριο του 1932, οι Ναζι σχημάτισαν μια συμμαχία εναντίον των bonzos [εργατοπατέρων] Σοσιαλδημοκρατών με μια απεργία στα μέσα μεταφοράς του Βερολίνου. Πολιτικές κρίσεις αναπτύχθηκαν ως αποτέλεσμα αυτών των καταστάσεων και με τη σειρά τους έφριξαν την κεντρία κυβέρνηση του Μπρύνινγκ, το υπουργικό συμβούλιο του Φον Πάπεν το Νοέμβριο του 1932 και στη συνέχεια του Στρατηγού Φον Schleicher, μέχρι που τελικά κλήθηκε ο Χίτλερ να γίνει καγκελάριος, στις 30 Ιανουαρίου του 1933.

Ο Χίτλερ ήρθε στην εξουσία χωρίς καμία αντίσταση από την εργατική τάξη και με την υποστήριξη της μπουρζουαζίας, με τη μεσολάβηση του πρώην υπουργού οικονομικών της κεντρίας κυβέρνησης Στρέσεμαν, Hjalmar Schacht. Ο τελευταίος κατέληξε σε συμφωνία με το NSDAP με τη διαμεσολάβηση του τραπεζίτη Schöefer. Αυτοί που πλέον κρατούσαν την εξουσία ξεκίνησαν αμέσως την οργάνωση του νέου καθεστώτος αλλά όχι προτού προβοκάροντο το KPD με την ηρωική στο Ράιχσταγκ (στο γερμανικό κοινοβούλιο, στις 27 Φεβρουαρίου 1933): Με 3.000.000 γερμανικά μάρκα, τα οποία προσέφερε το μεγάλο κεφάλαιο και με ακόμη μεγαλύτερη τρομοκρατία από τα SA, οι Ναζι πήραν περισσότερους ψήφους στις εκλογές του 1933, αυξάνοντας τη δύναμή τους από το 33% στο 44%. Στις 23 Μάρτη, το Ράιχσταγκ έδωσε στο Χίτλερ την απόλυτη εξουσία, με αρνητική ψήφο των βουλευτών του SPD αλλά με την υποστήριξη του Καθολικού Κέντρου (Zentrum). Στις 2 Μάη, τα συνδικάτα διαλύθηκαν και τα περιοδικά τους στοιχεία κατασχέθηκαν. Στις 14 Ιούλη (στην επέτειο της Γαλλικής Επανάστασης) και τα πολιτικά κόμματα διαλύθηκαν και το NSDAP ανακηρύχτηκε το «μόνο κόμμα».

συνεχίζεται

Υποσημειώσεις

1 Hjalmar Schacht, 76 Jahre meines Lebens. Kindler und Schiemeyer Verlag, Bad Wörishofen, 1η έκδοση, 1953.
2 Marcel Willard, O Incêndio do Reichstag, Rio de Janeiro, Laemmert, 1968.
3 Claude Klein, De los Espartaquistas al Nazismo, La Republica de Weimar, Barcelona, Península, 1970.

ΑΘΗΝΑ: Που θα βρείτε τη Νέα Προοπτική

<i>Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο</i>	
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ	ΑΙΓΑΛΕΩ
<ul style="list-style-type: none">κεντρική πλατεία λεωφ. Πετρουπόλεως (σε 2 σημεία αρχή-μέση) Αγ. Δημήτριος λεωφ. Ανατολικής Ρωμυλίας (σε 3 σημεία αρχη-μέση-τελος) οδός Ελαιών (σε 3 σημεία αρχη-μέση-τελος)	<ul style="list-style-type: none">Ιερά οδός και Θηβών (σε 2 σημεία) Πλατεία Παπάγου Πλατεία Δαβίκη Πλατεία Εσταυρωμένου (σε 3 σημεία) Πλατεία Λέλας Καραγιάνη Αγ. Σπυρίδωνας ΤΕΙ Μεγ. Αλεξάνδρου
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ	ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑ
<ul style="list-style-type: none">πλατεία Αγ. Αντωνίου (σε 3 σημεία) πλατεία Δημαρχείου (σε 2 σημεία) διασταύρωση Παναγής Τσαλδάρη και Θηβών πλατεία Μπουρναζίου (καφετέριες) πλατεία Αγ.Ιερόθεου Πλατεία παλαιού Μπουρναζίου λεωφ. Βασιλέως Αλεξάνδρου (σε 3 σημεία αρχή-μέση-τέλος) λεογ. Παναγής Τσαλδάρη (σε 3 σημεία αρχή- μέση-τέλος) λεωφ. Αθηνών και Θηβών λεωφόρος Κύπρου, μέση	<ul style="list-style-type: none">Ελευθ. Βενιζέλου κοντά στην Μεγ. Αλεξάνδρου Μεγ. Αλεξάνδρου και Νέστος Μεγ. Αλεξάνδρου (στο ύψος Ρεθύμνου)
ΧΑΪΔΑΡΙ	ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑ
<ul style="list-style-type: none">ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΔΑΦΝΙ) ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (BOWLING) ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (SHELL – ΠΡΙΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ) ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ) ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ) ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΥ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΔΟΞΗΣ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ (ΣΣ 3-4 σημεία) ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ (ΚΟΛΥΜΒΗΤΗΡΙΟ) ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ (ΚΙΝΗΜΑΤΟΓ. ΑΝΟΙΞΗ) ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΑΣΟΥΣ - ΠΕΖΟΚΟΜΟΣ) ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΛΟΙΜΩΔΩΝ	<ul style="list-style-type: none">Σταθμός Ηοαπ Πειραιά (σε 3 σημεία) Πλ. Θεάτρου (σε 2 σημεία) Καραολή και Δημητρίου Ακτι Κονδύλη Ακτι Ποσειδώνος Ρεσιόνα Ακτι Μουτσοπούλου (Τζά-νειο) Ακτι Θεμιστοκλέους Εθνικής Αντιστάσεως και Βασ. Γεωργίου Λιμάνι Ζέας Πλ. Εθνικής Αντιστάσεως Σταθμός ΗΣΑΠ Π. Φαλήρου
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ	ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ
<ul style="list-style-type: none">Πλατεία Ελευθερίας (σε 3 σημεία) Οδός Ταξιάρχών (εκκλησία) Πλατεία Κανάριτα Οδός Καραολή και Δημητρίου Οδός Δημητρακοπούλου και Ηπείρου Πλατεία Μέμου (σε 2 σημεία) Οδός Ταξιάρχών και Γρ. Λαμπράκη Πλατεία Μερκάτη Ματσούκα	<ul style="list-style-type: none">Πλ. Καλοκαιρινού Πλ. Ουλαφ Πάλμε ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Σ.Μπουδουκτιή και Ψαρρών
ΜΑΡΟΥΣΙ	ΚΕΡΑΤΣΙΝΗ
<ul style="list-style-type: none">Σταθμός ΗΣΑΠ Αμαρουσίου (2 σημεία) Α. Κηφισιάς και Πάρνωνος Α. Κηφισιάς και Φραγκοκλησιούς Αγίου Κωνσταντίου (εμπορικό κέντρο Αθθριο)	<ul style="list-style-type: none">λεωφ Σαλαμίνος σε 2 σημεία μεταξύ Σμύρνης και Γρ. Λαμπράκη λεωφ Δημοκρατίας σε 2 σημεία Νέλοσωνος και Τζαβέλλα Καυσαρρείας και Κουντουριώτου
ΡΕΝΤΗ	ΠΕΡΑΜΑ
<ul style="list-style-type: none">Π. Ράλλη (Εργατικές πολυκατοικίες) Π.Ράλλη και Θηβών (σε 2 σημεία) Πειραιώς σε 3 σημεία μεταξύ Χαμοσιτέρνας και Κηφισού	<ul style="list-style-type: none">Α. Δημοκρατίας (σε 2 σημεία) Α. Ειρήνης (σε 2 σημεία)
ΧΟΛΑΡΓΟΣ	ΠΕΡΑΜΑ
<ul style="list-style-type: none">Αναστάσεως και 25ης Μαρτίου Σταθμός ΜΕΤΡΟ Εθνικής Άρνας Σταθμός ΜΕΤΡΟ Χολαργού	
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	
<ul style="list-style-type: none">Σταθμός ΜΕΤΡΟ Νομοματοκοπέο Σταθμός ΜΕΤΡΟ Αγίας Παρασκευής	

Η θεωρία της διαρκούς επανάστασης σήμερα

Ο Λένιν για τη Διαρκή Επανάσταση

Οι θέσεις του Απρίλη

■ Θόδωρος Κουτσουμπός

Μέρος πέμπτο

■ Θόδωρος Κουτσουμπός

Μέρος πέμπτο

Σε εκείνους που οχυρώνονται πίσω από την αστική φύση της ρωσικής επανάστασης και βγάζαν το συμπέρασμα ότι δεν χρειάζεται «σοσιαλιστικό πείραμα» ο Λένιν θα απαντήσει ότι η αστικο-δημοκρατική επανάσταση τελείωσε με την Φεβρουαριανή επανάσταση: «Το πέρασμα της κρατικής εξουσίας από τα χέρια μιας *τάξης* στα χέρια μιας άλλης είναι το πρώτο, το κύριο, το βασικό γνώρισμα της *επανάστασης*, τόσο με την αυστηρά-επιστημονική, όσο και με την πρακτικά-πολιτική σημασία αυτής της έννοιας.

Η διατύπωση αυτή πάλιωσε πιά. Η ζωή την έβγαλε από το βασίλειο των διατυπώσεων και την έμπασε στο βασίλειο της πραγματικότητας, της έδωσε σάρκα και οστά, τη συγκεκριμενοποίησε και *έτσι* την τροποποίησε.

Μ’ αυτή την έννοια η αστική δημοκρατική επανάσταση στη Ρωσία *τελείωσε*.

Στο σημείο αυτό ακούμε το θόρυβο των διαφωνούντων, που πρόθυμα αυτοαποκαλούνται ‘παλιοί μπολσεβίκοι’: δεν λέγαμε λοιπόν επανάσταση τελειώνει μόνο με την ‘επαναστατική-δημοκρατική δικτατορία του προλεταριάτου και της αγροτιάς; Μήπως η αγροτική επανάσταση που είναι επίσης αστικο-δημοκρατική τελείωσε; Μήπως, απεναντίας, δεν είναι γεγονός πως η επανάσταση αυτή *ούτε* άρχισε *καν*;

Απαντώ: *γενικά* τα μπολσεβίκικα συνθήματα και ιδέες έχουν επιβεβαιωθεί πλήρως από την ιστορία, *συγκεκριμένα* όμως τα πράγματα διαμορφώθηκαν *διαφορετικά* απ’ ό,τι θα μπορούσε να περιμένει κανείς (οποιοσδήποτε και αν ήταν), πιο πρωτότυπα, πιο ιδιόμορφα, πιο ποικιλόμορφα.

Το να αγνοεί, το να ξεχνάς αυτό το γεγονός θα σήμαινε να εξομολογήσαι με εκείνους τους ‘παλιούς μπολσεβίκους’, που πολλές φορές έπαιξαν θλιβερό ρόλο στην ιστορία τον Κόμματός μας, επαναλαμβάνοντας αβασάνιστα μια *αποστηθισμένη* διατύπωση, αντί να *μελε-*

τήσουν την ιδιομορφία της νέας, της ζωντανής πραγματικότητας.

Η “επαναστατική-δημοκρατική δικτατορία του προλεταριάτου και της αγροτιάς” έχει *ηδη* πραγματοποιηθεί [με μια ορισμένη μορφή και ως ένα ορισμένο βαθμό] στη ρωσική επανάσταση, γιατί η ‘διατύπωση’ αυτή προβλέπει μόνο *σχετισμό τάξεων* και όχι *τον συγκεκριμένο πολιτικό θεσμό, που πραγματώνει* αυτόν τον συσχετισμό, αυτή τη συνεργασία. Το ‘Σοβιέτ των εργατών και στρατιωτών βουλευτών’ – να η πραγματοποιημένη ήδη από τη ζωή ‘επαναστατική-δημοκρατική δικτατορία του προλεταριάτου και της αγροτιάς’.

Η διατύπωση αυτή πάλιωσε πιά. Η ζωή την έβγαλε από το βασίλειο των διατυπώσεων και την έμπασε στο βασίλειο της πραγματικότητας, της έδωσε σάρκα και οστά, τη συγκεκριμενοποίησε και *έτσι* την τροποποίησε. Στην ημερήσια διάταξη μίμικε ήδη ένα διαφορετικό, ένα νέο καθήκον: η διάσπαση στο *εσωτερικό* αυτής της δικτατορίας ανάμεσα στα προλεταριακά στοιχεία (αντιαμυντικά, διεθνιστικά, ‘κομμουνιστικά’, που είναι υπέρ του περασμένου στην κομμούνια) και στα *μικρονοικοκυρίστικα ή μικροαστικά* (Τοχεϊτζε, Τσερετέλι, Στεκλόφ, σοσιαλεπαναστάτες κλπ, κλπ, επαναστάτες αμυντές, αντίπαλοι του κινήματος που ακολουθεί το δρόμο προς την κομμούνια, οπαδοί της ‘υποστηρίχτης’ της αστικής τάξης και της αστικής κυβέρνησης).

Όποιος μιλάει *σήμερα* μόνο για “επαναστατική-δημοκρατική δικτατορία του προλεταριάτου και της αγροτιάς”, αυτός έμεινε πίσω από τη ζωή και για το λόγο αυτό *πέρρασε* στην πράξη με το μέρος των μικροαστών ενάντια στην προλεταριακή ταξική πάλη, αυτόν πρέπει να τον παραδώσουμε στο αρχείο των “μπολσεβίκικων” προεπαναστατικών σπάνιων αντικειμένων (μπορούμε να το ονομάσουμε: αρχείο “παλιών μπολσεβίκων”).

Η ‘επαναστατική-δημοκρατική δικτατορία του προλεταριάτου και

της αγροτιάς’, πραγματοποιήθηκε ήδη, αλλά εξαιρετικά πρωτότυπα, με μια σειρά εξαιρετικά σπουδαίες τροποποιήσεις. Γι’ αυτές θα μιλήσω ιδιαίτερα σε ένα από τα κατοπινά γράμματά μου. Τώρα είναι απαραίτητο να κάνουμε κτήμα μας τούτη την αναντίρρητη αλήθεια, ότι ο μαρξιστής πρέπει να παίρνει υπόψη του τη ζωντανή πραγματικότητα, τα ακριβή γεγονότα της *πραγματικότητας* και όχι να εξακολουθεί να ακσιτρώνεται από τη θεωρία του χθες, που, όπως και κάθε θεωρία, στην καλύτερη περίπτωση προδιαγράφει απλώς το βασικό, το γενικό, *πλησιάζει* απλώς στη σύλληψη της πολυπλοκότητας της ζωής».

Και παραθέτοντας τη ρήση του Γκαίτε από τον Φάουστ, ο Λένιν θα συμπληρώσει:

«Γκρίζα η κάθε θεωρία, φιλε μου ακριβέ, το χρυσόδειντρι της ζωής πράσινο θάλλει”. Όποιος βάζει με τον παλιό τρόπο το ζήτημα του “αποτελειωμού” της αστικής επανάστασης, αυτός θυσιάζει τον ζωντανό μαρξισμό στο νεκρό γράμμα.

Κατά την παλιά αντίληψη προκύπτει πως: *ύστερα* από την κυριαρχία της αστικής τάξης, μπορεί να ακολουθήσει η κυριαρχία του προλεταριάτου και της αγροτιάς, η δικτατορία τους.

Στη ζωντανή όμως πραγματικότητα τα πράγματα ήρθαν *ήδη διαφορετικά*: προέκυψε μια εξαιρετικά πρωτότυπη, νέα, πρωτοείδοτη σύμπλεξη του ενός με το άλλο. Υπάρχουν δίπλα, μαζί, ταυτόχρονα και η κυριαρχία της αστικής τάξης (η κυβέρνηση Άλφω και Γκου-

τοκόφ) και η επαναστατική-δημοκρατική δικτατορία του προλεταριάτου και της αγροτιάς, που παραδίνει *θεληματικά* την εξουσία στην αστική τάξη, που μετατρέπεται *θεληματικά* σε εξάρτημά της». (Λένιν, *Απαντα*, τομ. 31, σελ. 133-35)

Το καινούργιο ήταν η *δυναμική εξουσία*, η συν-ύπαρξη, δίπλα στην εξουσία της αστικής Προσορινής κυβέρνησης, της εξουσίας των Σοβιέτ, που όχι για λόγους ιστορικής σειράς, αλλά λόγω ελλίπους συνειδητότητας της εργατικής τάξης και της πολιτικής των μενσεβίκων και σοσιαλεπαναστατών, παρέδιδε την εξουσία στην μπουρζουαζία.

Υπήρξαν τότε κατηγορίες εκ μέρους των «παλιών μπολσεβίκων» ότι ο Λένιν υπερηιδούσε τα ιστορικά στάδια. Η πραγματικότητα έδειξε, όπως φάνηκε με το πραξικόπημα του στρατηγού Κορνίλοφ ότι: ή οι εργάτες σε συμμαχία με την αγροτιά θα έπαιρναν την εξουσία ή η μπουρζουαζία θα επέβαλλε τη στρατιωτική της δικτατορία. Ή ο Λένιν ή ο Κορνίλοφ, έτσι συμπυκνώθηκε το ιστορικό δίλημμα. Η ίδια η ιστορική πραγματικότητα -τόσο η δυνατότητα νίκης της Οκτωβριανής σοσιαλιστικής επανάστασης του 1917 όσο και η μετέπειτα τραγωδία της- επιβεβαίωσαν θετικά και αρνητικά τη θεωρία της διαρκούς επανάστασης.

Το ζήτημα της φύσης της ρωσικής επανάστασης απασχολούσε τον Λένιν μέχρι τις τελευταίες στιγμές της ζωής του. Σε ένα από τα τελευταία θεωρητικά του κείμενα, με τίτλο *Η Επανάστασή μας*, και υπότιτλο *Απ’ αφορμή τα σημερινά του Ν. Σουζάνοφ*, θα σημειώσει: «Όλοι τους (οι μικροαστοί δημοκράτες και οι ‘ήρωες’ της ΙΙ Διεθνούς) ονομάζουν τον εαυτό τους μαρξιστή, καταλαβαίνουν όμως το μαρξισμό σε αφάνταστο βαθμό σχολαστικά. Δεν κατάλαβαν καθόλου το βασικό στο μαρξισμό, δηλαδή την επαναστατική διαλεκτική του. Δεν κατάλαβαν απολύτως και τις ξεκάθαρες υποδείξεις του Μαρξ ότι στις σιγ-

μές της επανάστασης απαιτείται η μεγαλύτερη ευλγισία και δεν πρόδεξαν καν τις υποδείξεις που κάνει οιοσδήποτε Μαρξ στην αλληλογραφία του, υποδείξεις όπως θυμάμαι, στα 1856, τότε που διατύπωνε την ελπίδα για ένα συνδυασμό του πολέμου των χωρικών στη Γερμανία με το εργατικό κίνημα, συνδυασμό που θα μπορούσε να δημιουργήσει επαναστατική κατάσταση. [...] Δεύτερο, τους είναι ολότελα ξένη η άποψη ότι στη γενική νομοτέλεια της ανάπτυξης, μέσα ο’ όλη την παγκόσμια ιστορία, όχι μόνο δεν αποκλείονται καθόλου, μα αντίθετα επιβάλλονται ορισμένες φάσεις ανάπτυξης, φάσεις που παρουσιάζουν ιδιαιτητικές είτε στη μορφή, είτε στον τρόπο της ανάπτυξης. Ούτε καν τους έρχεται στο νου λογουχάκη, ότι στη Ρωσία, που βρισκόετα ανάμεσα σε πολιτισμένες χώρες και σε χώρες που για πρώτη φορά τις τράβηξε ο πόλεμος οριστικά στον πολιτισμό, δηλ. τις χώρες όλης της Ανατολής, τις εξωευρωπαϊκές χώρες - ότι η Ρωσία μπορούσε και θα έπρεπε γι’ αυτό το λόγο να παρουσιάζει μερικές ιδιομορφίες, που φυσικά βρίσκονται μέσα στη γενική γραμμή της παγκόσμιας ανάπτυξης, μα που κάνουν την επανάστασή της να ξεχωρίζει απ’ όλες τις προηγούμενες επαναστάσεις στις χώρες της δυτικής Ευρώπης και που φέρνουν ορισμένες καινοτομίες, μερικού χαρακτήρα στο πέρασμα αυτό προς τις χώρες της Ανατολής....».

(Γράφτηκε στις 16 Γενάρη 1923, Β.Ι. Λένιν, *Απαντα*, τομ. 45, σελ. 379).

Για τον Λένιν ήταν σαφές ότι η ρωσική επανάσταση έχοεν προδεξαν την τα άλεια σοσιακοδημοκρατικά καθήκοντα, τους αιώνες τσαρικού απολυταρχισμού, έπρεπε να «μετεξεληχθεί», να προχωρήσει σε μέτρα σοσιαλιστικής επανάστασης. «Λίναμε», θα γράφει, «τα προβλήματα της αστικοδημοκρατικής επανάστασης στην πορεία, ανάμεσα στ’ άλλα, σαν “σμπληρωματικό προϊόν” της κύριας και πραγματικής, της προλεταριακής επαναστατικής, σοσιαλιστικής δουλειάς μας. Οι μεταρρυθμίσεις, λέγαμε πάντα, είναι συμπληρωματικό προϊόν της επαναστατικής ταξικής πάλης. Οι αστικοδημοκρατικοί μετασχηματισμοί -λέγαμε και το αποδείξαμε με τα έργα μας- είναι συμπληρωματικό προϊόν της προλεταριακής, δηλαδή της σοσιαλιστικής επανάστασης». (Β.Ι. Λένιν, *Η Τέταρτη Επέτειος της Οκτωβριανής Επανάστασης*, Άπαντα, τομ. 44, σελ. 147).

Όχι «επανάσταση κατά στάδια», αλλά η προλεταριακή επανάσταση που λύνει στο διάβα της τα αστικοδημοκρατικά καθήκοντα που η αστική τάξη δεν ήθελε και δεν μπορούσε να λύσει. Συγχρόνος, για τον Λένιν η επανάσταση στη Ρωσία κατανοείται ως το προοίμιο της παγκόσμιας επανάστασης, για την επιτυχία της οποίας οργανώνει (μαζί με τον Τρότσκν) την Τρίτη Κομμουνιστική Διεθνή. Η επανάσταση αρχίζει στο εθνικό έδαφος αλλά αναπτύσσεται σε διεθνή κλίμακα. Μιλώντας στο 3ο συνέδριο της Τρίτης Διεθνούς θα πει στους αντιπροσώπους:

«Όταν κάποτε αρχίζαμε τη διεθνή επανάσταση, το κάναμε αυτό όχι από πεποίθηση ότι σοσιακοδημοκρατικά καθήκοντα, τους αιώνες τσαρικού απολυταρχισμού, έπρεπε να «μετεξεληχθεί», να προχωρήσει σε μέτρα σοσιαλιστικής επανάστασης. Νομίζαμε ότι: είτε θα μας βοηθήσει η διεθνής επανόσταση και τότε οι νίκες μας θα είναι πέρα για πέρα εξασφαλισμένες, είτε θα κάνουμε τη σεμνή επαναστατική δουλειά μας, έχοντας επίγνωση ότι σε περίπτωση ήττας θα εξυτηρητήσομε ωστόσο την υπόθεση της επανάστασης και ότι η πείρα μας θα ωφεληθεί άλλες επαναστάσεις. Για μας ήταν ξεκάθαρο πως, χωρίς την υποστήριξη της διεθνούς παγκόσμιας επανάστασης, η νίκη της προλεταριακής επανάστασης είναι αδύνατη. Ακόμη πριν την επανάσταση, καθώς και ύστερα απ’ αυτή νομίζαμε ότι: είτε τώρα αμέσως, είτε τουλάχισον πολύ σύντομα, θα αρχίσει η επανάσταση στις υπόλοιπες χώρες που είναι από καπιταλιστική άποψη πιο αναπτυγμένες, είτε, σε αντίθετη περίπτωση, θα χαθούμε. Παρόλο που το καταλαβαίναμε, κάναμε το παν για να διατηρήσομε κάπο από οποιεσδήποτε συνθήκες και με οποιεσδήποτε θυσίες, το σοβιετικό σύστημα, γιατί ξέραμε πως δουλεύομε όχι μόνο για τον εαυτό μας, αλλά και για τη διεθνή επανάσταση». (Β.Ι. Λένιν, *Απαντα*, τομ. 44, σελ. 36)

Στο επόμενο:
Η θεωρία της Διαρκούς Επανάστασης στη δοκιμασία της ιστορίας

Το 18 Άνω και το Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν στις φυλακές Κορυδαλλού

Σημειώνουμε στο προηγούμενο φύλλο της ΝΠ τη θεατρική παράσταση που παίχθηκε στις δικαστικές φυλακές Κορυδαλλού. Ως γεγονός είναι καταπληκτικό. Ένα από τα σημαντικότερα θέατρα της χώρας, το Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν, σε συνεργασία με το πρόγραμμα απεξάρτησης 18 Άνω έπαιξαν μέσα στις φυλακές το έργο του Μπέκετ "Περιμένοντας τον Γκοντό".

Υπό άλλες συνθήκες το γεγονός θα είχε προκαλέσει πολλές συζητήσεις, ως μέγα πολιτιστικό γεγονός, μέθοδος θεραπείας και ίασης ψυχών.

Δυστυχώς -και δεν έφταξε μόνο η συγκυρία της προεκλογικής περιόδου- αξιοσημείωτα πράγματα που καμιά φορά γίνονται σ' αυτόν τον τόπο πνίγονται, από τα επιπλέοντα... σαρίδια της λεγόμενης ενημέρωσης.

Στις 20 και 21 Απριλίου 2012, στις Δικαστικές Φυλακές Κορυδαλλού, το Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν, σε συνεργασία με το στεγνό πρόγραμμα απεξάρτησης 18 Άνω έδωσε μια παράσταση μέσα στις φυλακές. Την πρώτη ημέρα το κοινό ήταν κυρίως άνθρωποι μπλεγμένοι με τις ουσίες, ενώ τη δεύτερη ημέρα ποινικοί, αλλά και πολιτικοί κρατούμενοι, κατηγορούμενοι για τη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, ο Χριστόδουλος Ξηρός της 17 Ν, κ.ά.

Το 18 Άνω διαθέτει τμήμα απεξάρτησης στις φυλακές. Επιπλέον, το θέατρο και γενικότερα οι τέχνες αναπτύσσονται από ειδικές ομάδες ως μέσο θεραπείας.

Το Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν, παρουσίασε την παράσταση «Περιμένοντας τον Γκοντό» του Σάμουελ Μπέκετ σε σκηνοθεσία Κωστή Καπελώνη, με τις ηθοποιούς Κάτια Γέρου, Δήμητρα Χατοπίτη, Λουκία Πισιόλα, Ειρήνη Στρατηγούπουλου και Αριάδνη Καβαλιεράτου. Το έργο παιζόταν όλο τον χειμώνα στην Αθήνα με επιτυχία.

Η παρουσίαση του έργου «Περιμένοντας τον Γκοντό» στις φυλακές έχει την ιστορία της. Όταν ο Μπέκετ πρωτοανέβασε το έργο, στη δεκαετία του '50, μόνο εξ αιτίας της αρνητικής κριτικής είχε θεατές. Μόνο όμως στις φυλακές βρήκε κοινό που πραγματικά κατάλαβε το έργο του. Τότε, ο «Κοντό» παρουσιάστηκε στις φυλακές του San Quentin στην Καλιφόρνια και στο Luttringhausen στη Γερμανία.

Θόδωρος Κουτσουμπός

{ Θέατρο }

στις φυλακές

[Κάτια Γέρου]

«Μια παράσταση που θα μείνει χαραγμένη για πάντα στη μνήμη μας»

Όταν το 18 Άνω ζήτησε από τους συντελεστές της παράστασης "Περιμένοντας τον Γκοντό" του Μπέκετ, που παίχτηκε τον χειμώνα στο Θέατρο Τέχνης, να παίξουν για τους κρατούμενους των φυλακών Κορυδαλλού, όλοι μας -σκηνοθέτης και ηθοποιοί- είπαμε αμέσως ένα αυθόρμητο: να! Γιατί;

Πρώτον: Για λόγους ιδιαιτελείς (και δεν το λέω καθόλου σαρκαστικά). Για να νιώσουμε χρήσιμοι.

Μα, θα σκεφτεί κανείς, παίζοντας σε μια κεντρική θεατρική σκηνή της Αθήνας ένα κλασικό έργο, δεν νιώθεις ότι κάνεις κάτι, ότι είσαι έτσι κι αλλιώς χρήσιμος;

Η προσωπική μου απάντηση είναι: όχι πάντα. Γιατί ποτέ δεν είσαι σίγουρος ότι κατάφερες να κάνεις το κοινό να σκεφτεί, να συγκινηθεί, να ξεβουλευτεί, να ταραχτεί. Κι αν δεν συμβούν όλα τα παραπάνω, τότε -πάντα προσωπικά μιλώντας- η δουλειά μας

δεν έχει λόγο ύπαρξης. Έτσι πιστεύω.

Δεύτερον: Για να αντιμετωπίσουμε τον μύθο που περιβάλλει το συγκεκριμένο έργο του Μπέκετ, που είναι ο εξής: Το έργο όταν πρωτοπαρουσιάστηκε μοιήθηκε και περιφρονήθηκε από θεατρόφιλο κοινό και κριτικούς διαφόρων μητροπόλεων στον κόσμο, ενώ αντίθετα εκτιμήθηκε από κρατούμενους φυλακών. Οι κρατούμενοι ταυτίστηκαν και κατανόησαν τους αλήτες του Μπέκετ που περιμένουν κάποιον, ονόματι Γκοντό, να τους σώσει, κάποιον που μάλλον δεν υπάρχει και που δεν θα έρθει ποτέ. Στους φυλακισμένους, οι δυο αλήτες, ο Βλαντιμίρ κι ο Εστραγκόν, τα ακινητοποιημένα και αδρανή θέματα μιας ανέλπιδος ελπίδας, μιλούν στην ψυχή.

Είχαμε λοιπόν δυο πολύ σοβαρούς λόγους για να παίζουμε το έργο στις φυλακές. Καθορίστηκαν οι ημερομηνίες, περάσαμε την πόρτα της φυλακής, αφήσαμε στην είσοδο ταυτότητες και κινητά

και μιλήκαμε στο "άβατο". Η Κατερίνα Μάτσα έκανε μια εμπνευσμένη εισήγηση στην πρώτη μας παράσταση, πλασιωμένη από ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς, τον δάσκαλο του σχολείου του Κορυδαλλού, όλους όσους δούλεψαν με ζήλο για να γίνουν οι δυο παραστάσεις, άνθρωπος "ταμένους", αφοσιωμένους στην αποστολή τους, αυτήν την αίσθηση μου άφησε η γνωριμία μαζί τους.

Μετά το τέλος των παραστάσεων, έγινε συζήτηση. Κάποιοι κρατούμενοι είπα: "Δεν καταλαβαίνω πώς, χωρίς σκηνικά, χωρίς φώτα, σε έναν μικρό χώρο, με γυναίκες να παίζουν τους άντρες, και ενώ θύματα της ει- κόνας -λόγω τηλεόρασης- εγώ μπύρεσα να ξεχαστώ και να δακρύσω".

Κι εμείς του είπαμε ότι αυτό που λέει μας δίνει θάρρος, γιατί από δω και πέρα -λόγω κρίσης- θα πρέπει να παίζουμε χωρίς σκηνικά, χωρίς φώτα, σε δύσκολους χώρους και θα πρέπει ταυτόχρονα να κάνουμε το κοινό μας

να ξεχνιέται, να παρασύρεται. Κάποιος άλλος είπε: "Μου γεννήθηκε η επιθυμία να φτιάξουμε κι εμείς μια θεατρική ομάδα". Πήραμε μεγάλη χαρά ακούγοντάς τον.

Οι έξυπνες παρατηρήσεις τους, η ζοηρή τους κουβέντα, η λαχτάρα και η ανταπόκρισή τους θα μείνουν στη μνήμη μας χαραγμένες για πάντα.

Μετά από αυτήν την εμπειρία, άλλαξε για μένα έννοια της τρομερής, αποτρόπαιης λέξης "αναμορφωτήριο", "αναμόρφωση" και πήρε την ουσική της διάσταση. Αναμόρφωση είναι η δεύτερη ευκαιρία, η δημοκρατική, αυτονόητη, δεύτερη ευκαιρία: "Εσφαλα - πληρώνω - συνελίζω και ζω. Δηλ. διορθώνω-μα, εξελίσσομαι. Αυτό είναι ο πολιτισμός. Πολιτισμός δεν είναι μόνο φεστιβάλ.

Ελπίζω να μας καλέσουν πάλι στις φυλακές, σε πιο σταθερή βάση, να κάνουμε παραστάσεις και προγράμματα. Να συζητήσουμε και να σκεφτούμε από κοινού. Να επιβεβαιώσουμε -εκατέρωθεν- την ανθρωπιά μας.

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

[Jeremy Lester*]

Πρέπει να φανταστούμε τον Σίσιφο Ευτυχισμένο Αημέρ Καμύ

Κάθε επισκέπτης που θέλει να προσαρμοστεί στον περιβάλλοντα χώρο και να συγκανωθει -να βυθισθεί- μέσα στο λαό και την κουλτούρα τού μέρους που τον υποδέχεται, πρέπει να είναι ανοικτός όχι μόνο στις χαρές της καθημερινής ζωής αλλά και στη λήθη και την απελπισία επίσης. Αν η εμπειρία μπορεί να προκαλεί ανησυχία και περυσιαστικά να είναι ακόμα και τραγική, τότε αυτό είναι το τίμημα που θα πρέπει να πληρώσει.

Στέκομαι στην αποβάθρα του μετρό. Υπάρχει η συνθησιμένη έντονη κίνηση των ανθρώπων που αναμειγνύονται με έντονους τόνους και εκφράσεις. Υπάρχει όμως κάτι το ιδιαίτερα εκπληκτικό με αυτή την ένταση. Είναι εμφανώς εμποτισμένοι με άγχος και φόβο. Οι εκφράσεις στα πρόσωπα των ανθρώπων είναι σε επαγρύπνηση, τα μάτια πλανώνται χωρίς ποτέ να εστιάζουν σ' ένα συγκεκριμένο πρόσωπο αλλά προσπαθούν απεγνωσμένα να περιλάβουν όλη τη γενική εικόνα. Αν μπορούσα να διαβάσω τις σκέψεις τους και αυτοί τις δικές μου, ποιες θα ήταν οι λέξεις της εσωτερικής φωνής που θα μπορούσαμε να ακούσουμε; «Να μην συμβεί εδώ τίποτα. Ας μη γίνω μάρτυρας κάποιου συνταρακτικού γεγονότος».

Το φωτεινό σήμα υποδεικνύει ότι το τρένο φθάνει. Ένα λεπτό ακόμα, τριάντα δεύτερα ακόμα. Καθώς όμως εμφανίζεται, το ίδιο το τρένο διατάζει. Θέλει να γυρίσει πίσω αλλά γνωρίζει ότι δεν μπορεί. Το πεπρωμένο του, όπως και το δικό μας βρίσκεται στην προς τα εμπρός κίνησή μας. Καθώς φθάνει στην αρχή της πλατφόρμας, επιβραδύνει. Μετατρέπεται σε ασήκιστο. Ο χρόνος που χρειάζεται για να καθύψει οδόκηλο το μήκος της πλατφόρμας φαντάζει σαν μια αιωνιότητα. Ενώ τα μάτια μας στρέφονται εσωτερικά, τα μάτια του οδηγού βρίσκονται σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εξωτερική επαγρύπνηση. Όταν τελικά το τρένο αποπύεται κι οι πόρτες του ανοίγουν για να μας υποδεχθούν μέσα, η ανακούφιση γύρω μας είναι απολύτως έκδηλη. Είναι φυσικά προσωρινή, όπως κάθε ανακούφιση στην αυτοκτονία, οι βαθύτερες αιτίες ήταν ίδιες: οι αποτυχίες της κοινωνίας μας.

Ποιος ήταν ο φόβος και το άγχος των οποίων τα ηθικάμαμα μας γράπωσαν τόσο σφιχτά και διανότιζαν τη συνείδηση όλων μας; Ήταν το φάντασμα που στοιχειώνει την πόλη και την χώρα. Βρίσκομαι στην Αθήνα, στην Ελλάδα. Ήταν (και είναι) το φάντασμα της αυτοκτονίας.

Τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους. Η Ελλάδα ενώ είχε ένα από τα πιο χαμηλά ποσοστά αυτοκτονιών στην Ευρώπη, πριν από το ξέσπασμα της σημερινής οικονομικής κρίσης, σήμερα έχει ένα από τα υψηλότερα. Μέσα σε διάστημα τριών ετών, το ποσοστό των αυτοκτονιών έχει σχεδόν διπλασιαστεί και όσο περνά ο καιρός ο ρυθμός και η έκτασή τους αυξάνεται με ανησυχητικούς ρυθμούς. Βέβαια η Ελλάδα δεν είναι με κανένα τρόπο μόνη της σε αυτό το ζήτημα. Η Ιταλία, Πορτογαλία, Ιρλανδία, Ισπανία - όπου και αν κοιτάξεις σήμερα, αρχίζουν να εμφανίζονται παρόμοια στοιχεία. Είναι όμως μια μορφή «αλληλεγγύης» που η Ελλάδα δεν την χρειάζεται και τελικά δεν προσφέρει τίποτα το γεγονός ότι στατιστικά δεν είναι μόνοι.

Μπορούμε να μοιραστούμε τα στατιστικά στοιχεία. Η κάθε περίπτωση όμως είναι πάντα μοναδική. Ο Νίκος Ποιμύδης ήταν 38 όταν αυτοκτόνησε πριν μερικές μέρες έχοντας εξαντληθεί από την αναμονή για τη θέση που του δόθηκε στο τμήμα Γεωλογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών πριν από δυο χρόνια. Ο δάσκαλος Σάββας Μετοκίδης ήταν 45, παντρεμένος και με παιδιά όταν αυτοκτόνησε πρόσφατα στην πόλη της Ξάνθης στο πορρά. Για πολλή χρόνια ήταν συνδικαλιστής, αφοσιωμένος και μαχητικός. Το επίπεδο λιτότητας όμως και οι περιουσιακές που επιβλήθηκαν στην οικογένειά του και σε όσους γύρω του τελικά εξάντλησαν την ενέργεια, τη δύναμη και την ικανότητά του να αντιστέκεται. Και ο κατάλογος ονομάτων και περιπτώσεων συνεχίζεται. Οι αγωνίες του καθένα που οδήγησαν στην τελική και καθοριστική απόφαση της αυτοκτονίας ήταν πάντα διαφορετικές. Ωστόσο, όπως έγραφε κι ο Μαρξ (σ' ένα άρθρο αφοσιωμένο στην αυτοκτονία), οι βαθύτερες αιτίες ήταν ίδιες: οι αποτυχίες της κοινωνίας μας.

Δεν αυτοκτόνησαν, τους πήραν τη ζωή και τα μέσα επιβιώσής τους. Του «αυτοκτόνησαν», ουσιαστικά τους εκτέλεσαν, τους δολοφόνησαν.

Ας θυμηθούμε το πνεύμα αντίστασης του Σάββα όταν, πριν από τρία χρόνια, κατά τη διάρκεια της εξέγερσης στην Αθήνα, αντιμετώπισε τα ΜΑΤ κατά μέτωπο για να σώσει συντρόφους που είχαν πέσει κάτω. Κι ως θυμηθούμε τα τελευταία λόγια που μας άφησε ο Δημήτρης: «Η κατοχική κυβέρνηση εκμηδένισε κυριολεκτικά τη δυνατότητα επιβιώσής μου που σπνιζόταν σε μια αξιοπρεπή σύνταξη που επί 35 χρόνια εγώ μόνον (χωρίς ενίσχυση κράτους) πλήρωνα γι' αυτή.

Επειδή έχω μια ηλικία που δεν μου δίνει την ατομική δυνατότητα δυναμικής αντίδρασης (χωρίς βέβαια να αποκλείω αν ένας Έλληνας έπαιρνε το καθίσματιωφ ο δέυτερος θα ήμουν εγώ) δεν βρίσκω άλλη λύση από ένα αξιοπρεπές τέλος πριν αρχίσω να ψάχνω στα σκουπίδια για την διατροφή μου.

Πιστεύω πως οι νέοι χωρίς μέλλον, κάποια μέρα θα πάρουν τα όπλα και στην πλητεία συντάγματος θα κρεμάσουν ανάποδα τους εθνικούς προδότες, όπως έκαναν το 1945 οι Ιταλοί στον Μουσοσλίμ (Πιάτσα Παρέτο του Μιθάνου)».

Αυτά τα λόγια είναι τα λόγια ενός ανθρώπου «κατακυριευμένου» (για να χρησιμοποιήσω έναν από τους όρους του Αρτώ); Αν είναι τότε πρόκειται για το είδος της «κυρίευσης» που περιγράφει τόσο καλά ο Ντοστογιέβσκι και παίρνοντας τη θέση του τον σκότωσαν

Αλλωστε η ανατομική λογική των σύγχρονου ανθρώπου δεν του έχει επιτρέψει ποτέ με τη θυσία του μπορεί να εκδικηθεί και να αποδείξει ότι δεν μπορεί να εξασπληθεί. Πρόκειται για τη μεθοδική πράξη ενός θιασμένου και ευαίσθητου ανθρώπου, ενός ανθρώπου που, όπως ο Αημέρ Καμύ σημειώνει, προσιδιάζει την πράξη του με ανάμεικτο συναίσθημα εξέγερσης και ελευθερίας. «Θα αυτοκτονώ για να προβάλλω την απειθαρχία μου, η νέα μου τρομακτική ελευθερία». Είναι το μονοπάτι λοιπόν που οδηγεί από την εκδίκηση στην εξέγερση. Για να χρησιμοποιήσω έναν άλλο όρο του

Καμύ, είναι «παιδαγωγική αυτοκτονία». Ο Κιρίλωφ πρέπει να αυτοκτονήσει -να αφήσει να σκοτωθεί- από αγάπη για την ανθρωπότητα. «Εγώ», λέει, είμαι δυστυχημένος «και είμαι υποχρεωμένος να διεκδικώ την ελευθερία μου». Η πιστολιά του Κιρίλωφ όμως -όπως αυτή που σκότωσε τον Δημήτρη- «θα αποτελέσει το σινιάλο για την τελευταία επανάσταση. Έτσι δεν είναι απελπισία που τον ωθεί στον θάνατο αλλά η αγάπη για το καλό του γείτονά του». Εν συντομία, είναι η «παράλογη» δημιουργική λογική των παράλογων καιρών μέσα στους οποίους ζούμε. Μπορούμε όμως -πρέπει- να χρησιμοποιήσουμε ακόμα τον παραλογισμό των συνθηκών για να απελευθερωθούμε από τις αλυσίδες που ακόμα μας περιορίζουν. Η κρίση δημιουργεί τρομακτικά αποτελέσματα και επιπτώσεις αλλά παρομοίως δημιουργεί ευκαιρίες. Το παλιό αβάριο μπορεί να γραφτεί από την αρχή, το νέο μπορεί να γεννηθεί, να δει το φως της ημέρας. Αισθητά απελπισίας και πεσιμισμού συνυπάρχουν, ακοιουθούν παράλληλες γραμμές με αισθητά αισιοδοξίας και ελπίδας. Όπως μας έχει διδάξει και ο Φρόντ, η φυσική επιθυμία να ταματίσουμε τα πάντα, η πνευματική ενέργεια που απαιτείται για να αυτοκτονήσουμε είναι την ίδια στιγμή ενέργεια που εστιάζει στην επιθυμία να σκοτώσουμε ένα αντικείμενο με το οποίο έχουμε ταυτιστεί. Αν μπορούσαμε να μεταμορφώσουμε την εσωτερική ενέργεια σε εξωτερική πάνω στο αντικείμενο που πρέπει να σκοτωθεί -το καπιταλιστικό σύστημα- τι επαναστατική δύναμη δημιουργείται!

Όλοι μας, ειδικά σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς, εμπλεκόμεστε σε μια διαρκή επανάσταση της ψυχής, μιας επανάστασης που μας φέρνει στην ουσία της ίδιας της ύπαρξης. - να υπάρξουμε ή να μην υπάρξουμε». Όπως κάθε διαρκής επανάσταση, είναι πάντα ανισομερής στη μορφή και την ουσία της. Αν όμως η διαρκής επανάσταση της ψυχής συνδυαστεί με την ευρύτερη, πιο πλατιά διάσταση της διαρκούς επανάστασης της κοινωνίας, τι δύναμη, τι νίκες μας περιμένουν!

Αθήνα, 1 Μάρ 2012

* Ο Jeremy Lester είναι καθηγητής πολιτικής φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο του Reading, Βρετανία.

Από το Σαρκοζί στον Ολάντ... και από τους Μερκοζί στους Μερκολάντ

Η νίκη του Φρανσουά Ολάντ στις προεδρικές εκλογές της Γαλλίας φέρνει ξανά το Σοσιαλιστικό Κόμμα στο μέγαρο των Ηλυσίων Πεδίων μετά από 16 χρόνια, ενώ ο "σκληρός" Σαρκοζί είναι ο πρώτος Γάλλος πρόεδρος μετά τον πόλεμο που δεν επανεκλέγεται μετά την πρώτη θητεία. Το αποτέλεσμα της 6ης Μάη έφερε μπροστά τον ασθμαίνοντα Ολάντ με 51,64%. Ο γαλλικός λαός δεν επέλεξε τόσο την "ήρεμη δύναμη" του ολίγιστου Ολάντ τον οποίο τα ΜΜΕ πασχίζουν να παρουσιάσουν σα μέγα ηγέτη, όσο εξέφρασε την αντίδραση στη γραμμή του διευθυντηρίου των Μερκ-οζί, την διαρκή επιβολή άγριας λιτότητας σε μια διαμορφούμενη Ευρωφυλακή των λαών. Το στοίχημα του "Σαρκό" να κερδίσει τους ακροδεξιούς ψηφοφόρους στο δεύτερο γύρο των εκλογών -ξεπερνώντας την ηγέτιδα του φασιστικού Εθνικού Μετώπου Μαρί Λέπεν σε ρατσιστική και φασίζουσα ρητορεία- οδήγησε μονάχα στην απόσυρση του Σαρκοζί από την πολιτική και την ταχεία μετάβασή του στα θέρετρα της Κιανής Ακτής. Δεν πρόλαβαν να στεγνώσουν τα δάκρυα στη γερμανική Καγκελαρία από την ήττα του εκλεκτού της Μέρκελ και ξεκίνησαν εν όψει της άτυπης συνόδου κορυφής της 23ης Μάη οι διαπραγματεύσεις με τον Ολάντ για την Ευρωσύνηκη για την ανάπτυξη, κεντρικό προεκλογικό σύνθημα των Γάλλων Σοσιαλιστών. Η ανάπτυξη αυτή πάει πακέτο με την Ευρωσύνηκη για τις περικοπές μισθών και θέσεων εργασίας, αλλά αυτό δεν έκανε τους αριστερούς υποψηφίους για τη γαλλική προεδρία να διστάσουν να στηρίξουν τον Ολάντ στο δεύτερο γύρο. Ο Πουτού του ΝΡΑ (Νέο Αντικαπιταλιστικό Κόμμα) ήταν ο πρώτος που μετά την πορεία της πρωτομαγιάς ανακοίνωσε τη στήριξη του στον Ολάντ στη λογική της χρήσιμης(;) ψήφου, για να τον ακολουθήσει στο παρά πέντε και ο Μελανσόν του Αριστερού Μετώπου δύο μέρες πριν τις εκλογές. Ένα μήνα πριν τις βουλευτικές εκλογές στις 10 και 17 Ιούνη οι ηγέτες της γαλλικής αριστεράς ψηφίζουν "χρήσιμα" τη νέα κυβέρνηση σφαγής των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Το ΕΕΚ δεν επιλέγει ανάμεσα στο δίλημμα Μερκολάντ ή Μερκοζί, βλέπουμε το πραγματικό δίλημμα ανάμεσα στην παραμονή σε μια χρεοκοπημένη καπιταλιστική Ευρώπη και τη σοσιαλιστική ενοποίηση της ευρωπαϊκής ηπείρου από την εργατική τάξη ανατρέποντας τις καπιταλιστικές κυβερνήσεις κάθε απόχρωσης με τα μέσα της προλεταριακής επανάστασης.

Ν.Τζ.

Γ. Αγγ.

νέα προοπτική

Σάββατο 12 Μαΐου 2012
Τηλ. - FAX. 211 7252376
E-mail: eek@ath.forthnet.gr
Κωδικός 3768

Το ΕΕΚ στο Internet στη διεύθυνση: www.eek.gr

Η Ελλάδα στον καθρέφτη της Ευρωπαϊκής κρίσης

Μετά από 386 δισ. ευρώ "βοήθεια" σε Ελλάδα, Ιρλανδία, Πορτογαλία, 214 δισ. ευρώ σε αγορές κρατικών ομολόγων από την ΕΚΤ και ένα τρισ. ευρώ σε μακροπρόθεσμο δανεισμό τραπεζών από την ΕΚΤ, δηλαδή συνολικά 1,6 τρισ. ευρώ, η ευρωζώνη βρίσκεται και πάλι σε φαύλο κύκλο οικονομικής και πολιτικής κρίσης χωρίς έξοδο:

τον Σεπτέμβριο μετά την κατάρρευση της δεξιάς κυβέρνησης μόλις αυτή επιχειρήσει να εφαρμόσει και εντός συνόρων τις πολιτικές που επέβαλε στην Ελλάδα.

Η απότομη επιδείνωση της κρίσης στο ισπανικό τραπεζικό σύστημα επέβαλε άρον άρον πριν από λίγα 24ωρα την κρατικοποίηση της χρεοκοπημένης Bankia, 4ης τράπεζας στη χώρα, αλλά όπως λένε στις Βρυ-

ξέλλες ολόκληρο το ισπανικό τραπεζικό σύστημα χρειάζεται πάνω από 150 δισ. ευρώ άμεσα για να αποφύγει την κατάρρευση. Αν αυτά τα βάλει το ισπανικό κράτος, το χρέος του χτυπάει "κόκκινο" κάνοντας την υπόθεση της Ελλάδας να μοιάζει ευχάριστη εκδρομή για την Ευρωζώνη, μπροστά σ' αυτό που θα ακολουθήσει στην Ιβηρική!

ενέργεια εδώ και ένα χρόνο και ζητά από τις κυβερνήσεις να κινηθούν άμεσα για την υπόθεση της Ισπανίας.

Όπως αναφέρουν ανεπίσημες εκτιμήσεις στελεχών της ΕΚΤ -σε αντίθεση με τις καθησυχαστικές επίσημες δηλώσεις- αν η Ελλάδα εξοστρακιστεί από το ευρώ είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν μπορεί να εμποδιστεί μία ανάλογη εξέλιξη για την Ισπανία και την Πορτογαλία, των οποίων οι οικονομίες είναι "δεμένες" με άρρηκτους δεσμούς, τροφοδοτώντας το ντόμινο της κρίσης σ' ολόκληρη την Ευρωζώνη.

Σαν συνέπεια αυτής της αλυσίδας πολιτικών και οικονομικών γεγονότων το ευρώ άρχισε να ξεπερνά το δολάριο σε ταχύτητα διολίσθησης, σημειώνοντας την μεγαλύτερη εδώ και καιρό πτώση του έναντι του αμερικάνικου νομίσματος. Ενώ μόλις πριν από λίγους μήνες μετά την απόφαση για το σύμφωνο δημοσιονομικής πειθαρχίας και το δεύτερο πακέτο για την Ελλάδα έδειχνε να ενισχύεται σταθερά έναντι του δολαρίου.

Γεγονός που είχε ερμηνευθεί (!) ως επιβεβαίωση των αγορών για την αρχή εξόδου της Ευρωζώνης από την κρίση...

Σ' ολόκληρη την Ευρωζώνη φαίνεται να καταρρέει με ταχύτατους ρυθμούς πολιτικά και οικονομικά η εικόνα της "επιτυχίας" των αποφάσεων της ευρωπαϊκής αρχουσας τάξης με το ESM, το EFSF, το σύμφωνο δημοσιονομικής πειθαρχίας και το δεύτερο πακέτο "διάσωσης" της Ελλάδας, με το οποίο υποτίθεται ότι είχε αντιμετωπίσει το νέο τσουνάμι της τριπλής κρίσης, χρηματοπιστωτικής, ύφεσης και κρίσης χρέους.

Το "κερασάκι" στο νέο εκρηκτικό μείγμα το έβαλε το χωρίς προηγούμενο για την Ευρωζώνη εκλογικό αποτέλεσμα στην Ελλάδα και η κυρίως η αδυναμία της εγχώριας αστικής τάξης να διαχειρισθεί το πολιτικό και οικονομικό της αδιέξοδο.

Οι εκλογές στην Ελλάδα επανέφεραν με τον πλέον άμεσο τρόπο στο προσκήνιο το ενδεχόμενο εξοστρακισμού της από την Ευρωζώνη με ανεξέλεγκτες συνέπειες για ολόκληρο το οικοδόμημα του ευρώ.

Με την εκλογή του Ολάντ(τ) στην Γαλλία ο γαλλογερμανικός άξονας (;) θέτει εν αμφιβόλω το "μεγάλο βήμα" της διακυβερνητικής ευρω-συμφωνίας για δημοσιονομική πειθαρχία πάνω στο οποίο έχει στηριχτεί την πολιτική της η γερμανική καγκελαρία.

Στην Γερμανία οι εσωτερικές περιφερειακές εκλογές ανατρέπουν βήμα το βήμα τις εσωτερικές πολιτικές ισορροπίες πάνω στις οποίες στηρίζεται η κα Μέρκελ και οι συναυτή.

Η Ολλανδία, ο σκληρός εταίρος της κας Μέρκελ υποχρεώνεται να πάει σε εκλογές

Η ύφεση επιδεινώνεται και από την περιφέρεια διαχέεται στο κέντρο της Ευρωζώνης, αγγίζοντας πλέον και την Γερμανία στην οποία για πρώτη φορά από τον Μάρτιο, οι απολύσεις αρχίζουν να υπερβαίνουν τις προσλήψεις.

Η ΕΚΤ μέσα στις συνθήκες αυτές δλώνει αδυναμία να επεκτείνει τα έκτακτα μέτρα χρηματοδότησης που έχει βάλει σε